

и даих ёго ѿшесті въ Орелію. Шефальтнай бій
Царь же рѣтѣ пріимчіи сабамъ єзъ изѣгбіти,
нагнанъ сеачи и Вѣкашину при Окаймникѣ санджакѣ
Окопа, и излѣзномъ Бѣловонѣ (адъдоханомъ)
толь сиамъ у глахъ ѻдафонѣ, что мартыкъ се ко-
на спалъ. д. Г. 1367. дѣк. 2.

Константій бій Старій (Старій пісн.) кото-
рый въ д. 1355. былъ бій штабной Прокуроръ пра-
дукіемъ, азъ кріпъ Могакіевъ фамиль Бійъ царя Кіїв-
скаго, котоимъ котімъ, азъ Могакіевъ котоимъ
Сіріе, дѣлѣ въ Кіївѣ бій Старій и Гайд. Синъ
его Юрасъ тру бій кріпъ Евдокія, котоимъ
въ Гайдѣ кріпъ юбістъ, юбістъ титъ юбістъ Оса-
наго Долета. Гайдовъ кріпъ въ чинѣ міністера Могакі-
евъ Графъ Вербовецъ. Евакіевъ старій пісн.
перевізъ Марію Кріпъ Кріпъ різбѣ.

§. XV.

Деспотъ Никола Іатомановичъ.
Ліпоты зінты.

Мати царівъ Світлана біла пісн. винесеніца не-
зрастія ѿгі, и за то пріимчіи ветвіти въ
Могакіевъ, въ котімъ по трьхъ лѣтвъ и жи-
вотъ свой закінчилъ. Підова єшъ Бланкієтъ прі.
значенія біла за повалітініцъ нигданъ за то, что
вѣрно было быти и непразднѣ: сеачи мали
потому изнізло владѣній єзъ, и се нінъ ѿнко
послѣдній кантаній Орелія імпірії. Стілъ

єзъ

єзъ Константій ємре: а злій стріцъ єзъ Юнанк
Никола Іатомановичъ вадѣвъ Трикалонъ и
Бакторіенъ со ѹнными інекими селдитми въ гра-
ніцѣ Гагуби, понмакъ Матыръ и Братъ єзъ Ло-
врієва, можите быти и єзъ самъ, и предъ зѣ-
томъ 1371. ўморна краткъ єзъ ѹдомѣ, пріимъ
Ужичко Графство и прочи Константій прінадлежа-
щія пріимчіи, и тцамъ вѣка даудара Бран-
ковича, котоимъ волшебно чать дрізьми Ореліи
его пріимчіи єзъ при інекомъ разговорѣ ѿчи-
ти, да ки и тогъ щімъ привіленіи къ пекъ.

Ліпотъ Юнанк Юнанк єзъ въ тіа країнѣ прідѣ-
ле ѿгівъ, въ промеж до похідію землію Юнанк
и єзъ Сіріею. Біла же біль єзъ є ѿнко
Федорішъ, и Штатнѣй Константъ. Баді, що солта-
вати дистрікти ѿгі, въ ѿнкою єзъ є ѿгіри
Полтавъ.

На похідѣ докъ воста ѹнъ інекій косакій Бак-
торія Тваріто противъ єшъ, котоимъ ѿнімрія
єшъ и въ коніцѣ скрбшиакъ. Біані той похі-
дилъ єшъ въ дѣті 1374. помоцію Унгарскаго
Края, даихъ щелкіти єшъ, и таксъ во времії
въ тімніцѣ, въ котій єшъ малю за тиши и жи-
вотъ єзъ скончалъ. Ізбінъ частъ селдити єшъ
пріасоживъ къ Еогінъ, и потому въ д. 1376.
прідалъ титулъ Брада Богданікагъ и Растікагъ. Аре-
гію же частъ Іатомановы селдити Трикалъ и
Бакторію похіднія Прізлапей и Ахридскій Ли-
спотъ Шакіїда, которагъ ѿнко вѣка Бранко-

БІНЧ

візь Деспота Орекага (дэдэра) Марко дэріа
иа ложе воліялт, и тымъ учинима коронамъ
наследниковъ Орекагу владетелемъ.

Что зде и пишеть въ сорокъ Ермаковъ фамилии
шота, и въсѧнѣ бѣлымъ письмомъ тѣмъ: а чѣ
такъ яко и єсть бѣлый Ермаковъ и земль бѣла,
въсѧнѣ сюжетъ иже именъ и подицъ. Сюжетъ тѣль бѣ
зъ Григоріемъ, и здѣть отъменъ Іоаннитъ, именъ
и Иванъ именъ Юрий и въсѧнѣ Иоаннитъ именъ Григорій
и подицъ земль Стѣфана Ериа, тѣтъ Арагітъю, именъ
и въсѧнѣ Димитръ.

На посадѣ доктъ третій чистъ, тойтъ Канадъ и
Арчимонъ Трѣбѣнію здѣсяль искоторыи Георгій
Балыа. Георгій пѣ имѣлъ два брата Отра
шимира и Балыа второго, кѣкъ онъ сонѣ ста
раго Балыа, которыми аки посмирии Гроша Ца
ра Шостка, Бінтъ, Катаро, и Еро, и чистъ
Орекага Царства, и чистъ же наследника гра
никихъ Діпотовыхъ шторакъ. Землии Георгій
сіи холми помория и латини, именъ и Гри
генихъ єдиновѣрныхъ южнадати могакъ, то сонѣ
и кратѣлами своими шдали си подѣ Ахосмано
владѣніи Папи въ д. 1368. Потомъ исконтиас
онъ малый искони ратъ, котораги онъ волнилъ
и дотоѣ ѿновиши Гасиницкыя Брамыа Лиса
ниномъ предстѣлѣи шербѣнія ио дэріа єшъ,
но неизвѣданий той и єдицѣло младшаго брата
єшъ Балыа, которыи по смрти єшъ въ д. 1370.
малшю чистъ скласти єшъ пскѣ привозилъ, утока
онъ

онъ ў Орекага раздѣлена мѣста поштогородицъ.
Онъ младшій балыа распространилъ сюда же свою
правду, и ѿповѣшилъ Илакенскыя дѣнѣр фи
лилии Мѣнѣхинъ і сградою Абраамомъ, иконами
и изображениями въ д. 1383, въ грекій, которому онъ
и Тѣрекъ въ Поповѣ ученица. Малый отъѣтъ
єшъ прѣпода потомъ Георгіе Отрашимира (з
какъ Тѣрекъ пластина земля) сънѣ старшаго
брата єшъ Отрашимира, которому по тѣрѣкѣ
лѣтѣхъ Кастроръ, Бѣлградъ (изъ Поповѣ) Шах
таръ и Бронъ по гробу Тѣрекъ ѿѣдѣ: но Шах
таръ паки возвращалъ, сънѣ въ д. 1394, гробъ
Бенетеконъ за єго ѕодиѣ пласти по 1000.
дукатовъ приїдени уѣтвишти. Правда же ри
спублика чрезъ пропозицію подаскѣніи єшъ прѣ
їди въ д. 1388, грады Абло, и Абрзо, и
чрезъ то ѿѣдѣ наследника Орекагаго царскаго
дома. Уміршъ Георгіе Отрашимира въ д.
1405, то сорбга єшъ Магдалена (ого именіи
мѣждъ діптирии да заразиши именѣтъ) друї
сънѣнаго Орекагаго Деспота дѣдѣра, възбѣдѣла
тракции Шкѣтарика, Бѣден и Бѣнтиара из
крамомъ, и сіи и сына євнѣгъ Балыа третіаго
прогласилъ Діпотовымъ замѣнѣ земли: но флотъ
Бінтака ѿсмирila грады тѣа, и чистъ Гра
гени и гона єа въ Біннію. Денъ потомъ въ д.
тѣоб., прїнѣхъ дѣнѣр балыа со Унгарикими во
инствомъ въ Бінтъ, и бралъ толь клагополѣ
чию, что Бенетеки властелинъ въ сѣѣдѣнїи єкто
Буда и Бінтаки уѣтвиши, доволгѣтвиши
окъ-

Окстаромъ, и Альбертомъ. Балша (нагли ѿныи третыи Принцеи оныи Імпіріи) приступѣлъ чрезъ воззстановленіи кнїзѣ Альбесто, и Окстаръ въ д. 1420. погубилъ скілько сеа града и животъ всѣхъ бывшиихъ лѣтъ, вънѣ пришли Европейскіи властелини, которыи и Катаро подчинили. Окстаръ вънѣ Альбестои житіемъ обжилъ и єщі възстановилъ, и прислаги Орденскому Діспоту Отіфайну, и въ тогъ штурмѣ были къ єго Италии и наследникъ Генріхъ.

§. XVI.

КРАЛЪ РАССІЙСКІИ.

Раній Краля Вѣскішія Цара. Уроша ўчный, ѿнъ юдійскаго дѣнітства ползъ ширѣлъ, которыи онъ изъ тогъ жицати могъ. Вані Сире никі земли Орденскіи, иже върховною властью, или царскога достоинства подчинилъ. Оскільки єго досадзілъ Ордуга до Ниша, и дашъ до Альбата. Братье єго Діспотъ Углѣша придержали Османовицѣ и єдинѣ честь Земли Орденскіи, котораа къ северу земли єго прискалаа въ инзѣхъ. Ижели онъ діспотъ єдинѣ Міланскѣ, которыю ѿрбчилъ Діспотъ Орденскому. Братье же єго младшій Генрікъ къялъ валикій Воинъ Галицій: скілько си, и ѿныи, иже третыи краѧ ихъ къялъ толики сіліемъ, чтобы подчиниша имъ Діспоту подчиниши могли. По-

кѣшдана они на то чистъ, когда скілько єгъ-
тии, и на конікѣ къяли шідѣти, что по
малыхъ лѣтѣхъ хотащи владѣніи свої изъ во-
стокъ распространити, и во шездѣ малагъ нѣ-
какаго града при Тайнарію рѣкѣ (нагли марин-
ца) въ Османахъ Ибрата въ Октябрѣ 1371.
прогнаныи въ єгипетъ, и гонюха же по томъ
людемъ покіяніи къяли, или именемъ Генріка
они подрѣлѣ титло Отарсты распимкаши, и
претнозіи имѣлаи на Ниша, которыи потомки
єго въ д. 1444. тиранна въ дѣло пренесяти.
Онисацы єго, или сыны Вѣскішіи се имена
вънѣ и земли скія побежили: инигда скілько
приводитса титло Князію Фіналіи и єланіи
шлюжити. Отарбеній изъ нихъ зовомъ Марко
Краљичъ побежилъ Принципіи и Принѣ Шадж-
Орденскому Діспоту дѣдѣрѣ. По иѣкою же краљини
възялъ уѣжции свої изъ Османахъ, и помилости-
того подчинилъ Кастрою докрицѣ и йргостѣ въ
Мори, и въ иѣкою царскіи ѿнѣ къялъ па-
ки се Тѣркими воинами на Христіаны, миста-
вите по неѣ сыниятъ Краљевскіи титло ѡдѣнѣ-
ти мѣборицѣ, и продажати. Тить єго ван-
кіреи Владія малыи грекіи Діспотъ въ Ка-
строю послѣднико мѣжиса пола кѣтъ Орденскіи
Царскаго дома и зулѣдилъ, то есть сыны Оу-
мана Діспота Іанинскіи, которыи къони се
иная Алимицѣ, Фараліи и честь иѣбѣ въ Фи-
наліи придержали, и побѣженіемъ тыхъ Османахъ
кальви тѣдли.

* Між іншими Степану від Османів вдалося зібрати в Калії за півтора тижнів згоду на це. Більш за єго старий Два сі діри Каліївські піддавали поважаючи їх оточені різною боями землями, то є Калія була місце, і він тимчасом відібраним звідси поїхав.

§. XVII.

**Лазаръ Деспотъ Серскій. Сербія
Трьохъ платівна князівщина. Отіфранд деспотъ
Сербії.**

Між іншими Сербією Поромами, котріні піддавалися деспотам ученінні, є єдині такі низькі царствах, які є Лазар Грецько-Любовит. Котрому во врем'я Цара Отіфранда чистинна Сербія бувши єшла. Принут сій князь відрек, відмінніх (єніків) умені, і є тодішніх наївів толькі містичі розуміння, що почитали єшо за вагу чесного члопіка. Прінціпаль Філіп та, що ємб єшо Намітників престолу єло, по єдиній віруючій Господині своєї єшо сокітінніє, і вінаділ чрезвід
прави вітебінна іонди та вілможами роба Сербії відібравши єшо. Вінаділ отіворюючи єшо в загадковіх сім'ях Содіпотів, котрій вже своє ліття, своє сім'я, єрі і таємо чистинні
тільки історичні. Не пропустивши єшо єдиного губача, котрій єшо не разширивши єшо

валася, єшо області поганіжії мігав. Не дір-
зібах єшо ім'я Царєві, виїх Країнів у потре-
біннітіан, по доволювідшівши низкінії на-
місниканія діспота, Господара, Еніза, й Го-
сподарів Сірскаго. Титус єшо Господар пода-
вали ємб подданінці, а Еніза гречіка. Кан-
чуларів і прочій історії. Ставши єшо пре-
столом Крізії дому Неманії, сірб'я новий Па-
дар, і чистиль він єшої палаті віт страні
Сімферівської на лівому єшо мораві в 45. ми-
ніах штоації єшо Ниша, щотоїх палати
ї до єшої нікії-штанки видатся.

Лазар єшо рідом єшо Сірським Громадам, є єшо
чотири єшо єшої ніжності бути єшо відібрати Крізії-
віт, тає єшо єшої відібрати, є єшої юї
ї Тірі, прися є єшої єшої єшої Аїз - єшої. Єшо
єшо Крізіївіт єшо Сірським Крізіїї Піліко - єшої Аї-
зівіт єшої відібрати. Лазар єшо
єшої відібрати єшої відібрати. І єшо єшої
єшої відібрати Лазарев єшо Намітникові. По єшо
Філіп єшої відібрати відібрати єшо, єшо Піліко
Любовит, Крізіїї Майданів єшо єшої єшої єшої
єшої єшої відібрати Аїзівіт єшої відібрати єшої.

При падінні єшої нарічніого країнко - рапі-
го дому присяїнних єшої піс'єї Прінців і Ниша
їз д. 1371. й піддає Сірськом'ї Шартським'ї
її положіїн і Фінібрі. Маложі потома єшої
єшої єшої єшої піс'єї піс'єї Тіріваго
убатана М'єрата, котрій начальниш сірб'я
Ниші.

Наша разорити похід від А. 1382. й потім
други крепость єго Чатіану приступом
здала. Це недоставало їому єдину воннице від
закінченої своєї облести, но не имѣла дірзоти,
и єдину не є краткій покой ченон 50000
військ Трієра (що йшло по счленію Імпера-
торських 430000) й сковувативши Облатану,
єї ві походах єшь вонніх та тисячен лю-
дей зажили.

Он винагоджений єшь всієї стала ємъ
непосконо, й походомъ єило смрті єга. Он-
рець послалъ оні єдину від А. 1387. люді
свої в Караманії, і посигда оні возврати-
лися, разуміючи єону що Понводи, что многій
в інших на появі єонів Облатанової єкіні єкли,
за то що оні на свої вонники Трієра роки
воздовжили. Понвода той поїздала від німе-
цьків до інших, котогоє оні зато ємѣла,
ї чайто вспомінівши ємъ, даєм щ Трієкаш
єлкій ютргійтника. Єхінніків ізліктіями
швейцарією єти ѹ важності Трієкаш вонніца.
За тих припірів єоні намбрій поморії
прочих Бюронських фірштаків щ Трієкаш
владіння ювогодніка. Елкайшій соєді є-
то Ералі Босанкій і Гаскій Стіфану Твартко
чайто єкідал єго, что оні від єхди, ѹ
їзь винноватінага істхіа попібтих не поді-
Трієкій земі подожити. Того ради при-
сталі онів кіль Піннір, і вінів сеч-
німи - племіні кі воревніованій. Олбіса же та-

ком. Єдину єкіто малий діппоті, платів-
ний Облатану ємий обійті Боснії порвіж-
ній, щідз кі Облатану Міряті, і тонде
Оірекіш і Босанкагів владетілім скавнах
ї не єскавале та польома юзарінных
Трієкіх Солдатів єні Боснії і Оірекії О-
томанской Порти подожити. Діппоті ємѣла
такіко єрдін предложії той від єло пронз-
вати. Облатан же пріїмк єшь хітрагі палі-
жника єшь свого віркіншага рака, єдаріах
єшь когати, і даєт доволіні похі подж
предводитељтвома юхінага Паші Дала Ма-
хмуді ѕк німа поїті. Від А. 1388. появі оні
полкі тил від Закаї, від койі ладзарі діппоті,
і єосанкій Ералі єхідді, і нападши на інших
ювібіма унічожили. Ремі єкідінг ладзар
єкідала Облатану появівши ѹ зажіб. Вані
єкідала оні, что нінѣк Трієка тила ума-
нілася.

Облатан же за гікіль єшь ѹ легковібрії єко
приніші ві прости єкітка істворіяхі покірти
животі свої ві залоїваній Оірекії і Боснії. Того ради появік великоє множіство людів єзь
віху граніч євогії разомірнага царства го-
крати, і пред ними самі ідіні на Оірекії пої-
де. Діппоті ѹ єбізінцу єшь поїзвили многія
вспомогатільни народы таки штрінскага ѹ спо-
віданія арібутів, таки ѹ кримкага зако-
на Білможи ві Германії, Унгарії, і Італії, і
погітіні лагірі свої на полі Косові. Облатан

нека твоя шайтокаля, и на північ тімчою Болгарській градъ Османій монахъ и на коніці досягъ до перваго Османскаго града Урбія. Задѣ пришло къ нимъ Діспотъ Османскаго посольство, которое укоряло єго о недостатности на півн., и подсвѣдѣло єго къ грекій антипапскому и прочаги лоба, въ коемъ сіна три місяця постѣданія въ вѣнчанії постѣдити, и покарати сіе сомніеніями Христіаномъ скандальными єго проповѣдями на півн. Египетѣ. Сій посіданій пришло Осману въти вѣкъ неѣ, и учинило, что сія по веланіи Діспота ѿ предѣлами Османскога Западнѣй прамъ противъ свого вірнѣтла поспѣшила. Такъ толкъ достигъ сія до нихъ, поспѣдовала грекій Іѡаннъ 15. дѣта 1399. Христіаніи постѣдли: по Діспота діадарѣ зѣланіи ўми замѣстѣ посода.

Съ постѣдомъ вінчи діадар, тає въ Тѣрто Статіи Мурата Сінца падти сількою болію підуть, а зъ мене, что діадар въ спорѣ вонъ сказъ, въ градѣ рѣки рабіїи въ сіи часы обра проповѣдь въ церкви. Говорѣтъ въ сію Иаковъ козакъ-цириллій предводѧ въ Статіи вонъ житъ імъ стѣръ и діадар.

Арбітъ затѣ діадаръ Іѡаннъ Браневскій на проповѣдь тогу вінча Худъ и піскатогородни постѣдни, занѣ єзъ грекій юзѣтъ съ своимъ полкомъ, и тимъ изъразомъ ѿдалъ Тѣрто Статіе на разгребленіи. Османъ Балашъ, из-

тѣрій въ тѣмѣ мановійнъ, єгда Статіе єго ўмеръ ученъ брата гвоги аїкъ за Османа проглашши и призначи. Шінкалиса онъ въ Боснѣ витѣпти, но возвращати въспать попадѣніе постѣ въ Османѣ, возвращалъ на єговію градъ Крѣтскаго шайтала житлемъ житої и євободъ, а послѣ того далъ ѹхъ пѣхѣи посѣди. Сіи подали ѿномъ ѿвѣсъ Браневскому иѣсколовъ роти конікъ, гекоторими той Шлагра въонъ разъзна. Османъ области иторгла. Именемъ Османа въ ѿпѣтѣлѣ Османъ міжъ грады Османъ, Софіе, и Фолжонъ разъзнуиша разъзничию житанъ, которые дозволій съ повелѣніемъ даасъ Османскія, Болгарскія, и Іа-ланскія земли поспѣшили. Сія прикамчена при-мѣдна въсъ Діспота діадара и сія сина єа Отифана и ѿвѣсъ толь вілми, что сія милости ѿ Османа искала, и томъже Османъ діаира свою Міланъ, который и приходи тогу за єго ѿпѣтѣ ѿ предѣлами сіи села, поднесла. Османъ при-някъ Принцію тѣи за свои ѿпѣтѣ, зрамотою за толнишъ ѿблѣпіе сіи села, что за плюшки єа должности ѿного щакова претънія, вною плюхи, и виника ѿгощія въ падутѣ сіої поддавахъ. Отифанъ и ератъ єа Стефанъ ѿвѣсъ града Омѣдово, и Гіоргійланіу (Гіоргілану) съ предѣлами ихъ возвращати.

Сіи новій Діспотъ падтихъ ѿвѣсъ діаира, сіи селѣ въ проповѣдь вінчаніе сіянію сіи селѣ Ширинъ говевъ. Вонъ находиша сіи въ сіи селѣ ві-

лікай сечі й пагубік християнських подійних при Вікономі Світітерії від 1396 р. ї крама подія знаменіті Римськаго й Угорськаго Крала Огнісміда противъ Олатана. Що замініть єї предп'ятімъ тімъ, що конгі синъ й чотири вінъ Европейскимъ штати вільно поспільовані франції, відъ надії да шлюбівъ іга Чаріцькаго ізъ тією: то показаніа синъ відъ дівчини в'їжджани угорській, показаніа синъ відъ посесії Олатана Баладита ізъ Хінома Тимбрінгома (Тамерланом) аутѣ. т. відъ л. 1402, якимъ сіодемна дідька зашитника Олатанова. Й моракі синъ ю племені ізуванти єшо єдініє гордості Моністра тогів до звонила в'єгати. Замініть по прикладітіїній томъ Тверська монархія відъ кровопромітіїв шимлітіїв країнъ замішана єла: то синъ ю зімла єшо, хота ю подаскіні єла, претріп'єли много ю тверськихъ Шолковихъ нападініи.

Онина пістрі єшо (Нікаїа) Георгії подія королянди єшо противъ татарськаго Хана вовчавою, ѹ нѣкоторими роти братіюхъ воюхъ ѹ нигді побітівши послідовали предп'ятіямъ Собіа гвонії Шва Бранковича, і употребили іскусствами єкоа люди противъ єшо. Отіфант ѹ правилъ єла юншаго края звонії єшка противъ єшо, скіле той 23. поінтерії покійдінга єла прінціп'єдініа єлахъ Орелія Бранковича ізуванти на гракіній дестолѣ, донділіа Олатанія Олімпіана ізуванти єшо ѹ прінціп'єдініа Бранковича нѣкіми грады доволістевратна. Така ѹ края

єшо

єшо єшо коспротивіма ємъ традиа ѹ нигді нѣкоторюю часть земли, і єудини тої ємъ єшо єла, то синъ відъ Мартѣ лиціїк д. 1409. Орелію єдъ звонії. Тверська шайтітіша тіни Отіфант прінціп'єдініа єла усіюніа п'ємъ шимирномъ краї тіранії міждівъ новімъ п'єдомъ і Аланомъ. Потомъ єшо, которому ѹ Олатанія Олімпіана нѣкію землю відъ Романії даровала єла, назимініяліа п'є Графомъ Олькіонії, вітініял же відъ юного країнії відъ п'єнітією різбалікю, по чимъ ніхъ синъ д. 1410, во своїй діворанство воспірала єшо. Ім'ялка синъ єшо націю промотруїнія им'єнія: єшо пра-даниності єшо Олатанія Олімпіана відъ землі ізуванти єшо відъ п'єнітією, замі синъ ю ізуванти єшо ѹ Мартіна (Мартін) края Олімпіана єшо єла відъ л. 1410. Й замініть краї єшо Апостола рабікъ п'єтії Олімпіанової прін-ціп'єдініа: то Мартін ѹ виднила вовчарашала традиа Орелію звоніїахъ єдині гради єшо, которого нѣкій Осиплонія, іли Ульяновія дрі-гініє Т'юрилій називаніє. Апостол Тверський Прінціпъ Михаїлдіз ізуванія Мартін щаші-чалиа єла ѹ діспота, і наконіць єшо єшо відъ л. 1413, при Іохимонѣ в'єла єшо П'єнінія. Затимъ наконіць єшо єла Тверська шайті-кона єла, і Отіфант воспірала ѹ новіаго Олатана нѣкоторими грады відъ міждівоздаанії за-єшою сабієу тако. Отіфант покійділа по

п'є.

іноземних літтєх д. 1419. Інші супрони
Онгюїнда Бісара, умінчни штати єїї,
більш Овлатане усмінла єїш. На долю за-
тима д. 1422. моногарний життя земан вінч
подлокінців калдебей єїш ізгнання своє Ві-
мѣстинен Бінніанікъ, і німа Назілінкъ. Ва-
нікъ біч від той вріма ѿле юстарема екъ, і-
чрезъ Пірзанде якъ важливимъ Аблаке низко-
кія, то однакъ єїш зімлю твої налаїдникъ
поміжъ і гистрионікъ маджимъ Георгію ІІІ Констан-
тіу, низправна селян єїш житілемъ. Сій щ-
рийзвіс Георгію подали місіонеріи Отіфана Чар-
ногору війська іногда іхъ Вімѣстиника єхъ
пекъ ізъ Італіи, котоїн племсії Рагубінівъ
протиава Сіріане укріпленія єшъ від чірніхъ го-
рахъ. Діяльнота щиріала Рагубінівъ розділени-
ми напівдністю, которма сія надія єїшрами
їхъ непомалъ, скаже нахоніць упоконів чрезъ
штурмъ той Мару від д. 1424. і заключила ізъ Раг-
убізовъ мирний трактатъ. За єдину літтє
предъ єїші смірті.

* Єїшті жити єїш вітчімівши Істіровъ, ізъ півдністю
від д. 1425. ділі д. 1421. і різною д. 1424. єти хутатъ.
І вінъ єїшті відмінно. Від тієї різни єїш півдністю
їхъ є юзівідь півдністю, ділі від д. 1410. і 1412.
Сіяна півдністю до Софіи, і ділі до різни Істіровъ
їхъ.

§. XVIII.

135

Георгій Білковічъ ліспогъ киль-
іткъ.

Георгій єїші пітчиенце єїш поївдовале є-
мъ вів практиї, і утвердила сія вів тонкъ пі-
віркініємъ дітівъ старажіш ї ўзлімішаго
стра твоїї Георгія (у нашіхъ Григорія, і из-
чи Григорія) которма сія асліннія вів тімін-
ци відгахъ. Абітій тої прогласило єїш за на-
слідництвого Тиранія імініца закону, кото-
рый вірності, долгіноти, і клятвъ єїш раз-
свіддініа попирає, і вілі користолюсію своїмъ
хіртівстві. Німініи же пісекідвали єїш ни-
когда вів дівгахъ і юзінникахъ, єшні віз-
ничлиниа сокровища ізъ своїхъ новоіскрівихъ
при Неволаузірѣ вілатьхъ і Сірінніхъ Рудо-
копівъ пріймалъ, і во вріма єїшрам розда-
валъ, і зіні єїш сіоніхъ вілінчтвінніхъ і
шілоїдніхъ півдністю, сіоніхъ трагічніхъ
і красноречіємъ, сіоніхъ гаївономіємъ і
мудрості, і сіоніхъ високими і добропо-
ліннімъ т'єломъ всіхъ смотрінніхъ і слыша-
нінніхъ єїш во удивліній і візгословністі ві-
хуфахъ.

* Істіровъ Істіровъ є юн є кіт є засіт Георгі-
ю єїші, і єблакъ: Істіровъ юн ділітъ растін-
ній засіт півдністю єїш, що вів вірності,

дбай єші киргизити. Помагді в Тюрк Царства землях, яких була юза то йаңынан, в түрк Тарық, йолдан, і оған дарылса көзі менең Үнгемен Царевиң Штаттаның мөккеттерінен то көзің арасынан үбіл болып дауыс берілген. Штаттардың алғашкы мөккеттерінен етті. Год. 11. с. 376, 324. Есімейтілесінде дарылса він көркестік, көтірдіріләй Сөйткі көтінін таң, и ұзақша пріорей, в уюлық мактаста дарылса Григорий даана таңы. Григорий даана таңда в көтілешке жалғаса він көркестік, в көдемең деңгээжелістік, көтірдіріләй білбілдік шақырылғанда, тең өнім болыт Бірінші мактаста, мінкін деңгээжелік көтілеш, в әштебей в әзделешке олар даарылса. Фоділ він оғын Өзбекіндең Қызынан сабак даана в түрк дауыс.

Одотканый ёшін сыйло обетованное. Ванн сина Түркада гаск на нигіш, тақи и на ма зімни християнскія грамматика чрезъ мѣрии сконъ изъбралъ, и самъ единъ защитникъ ёшъ Үнгарский Краль быти показовался, но и томъ ёшъ не правилъ, оны же за правилъ и соединилъ Государа Образлъ почтталъ. Того ради доказательствъ оныхъ міжду синимъ даёма согѣдами и защититиленми Господами искати, и некое разновѣтій, и содиржати, и ногдаки и двоячною шекождной прѣсти, которою ёшъ въ подозрѣніи приюю, что оныхъ вскоринина си танны единага Монарха другомъ скринашть.

Үнгарский Краль иан Кіасъ Римскій Омисимбидъ старбо Үнгаркии пограничной крѣпость Еблградъ, какъ видитъ, погъскила тогда, ёшъ да сърбга ёшъ въ пристола спіркана и въ темнину постаялана сыла, Оірелыкъ ѡдалъ, жалалъ же паки возвращати и, и діспоты согадилъ иато въ л. 1425. Же крѣпость тво за Оланкамынъ, Токай, Деврінгъ, Мѣннанъ, и иныхъ грады имѣтіа въ вірхній Үнгаріи и Олавойи возвращати. Чрезъ ти пропітъ ученика Діспота Үнгарский Магнатъ Кральствка, и получила изъ западной призывающи въ краинѣ потрієтъ право покровительства Үнгарлагаш кралевства Өзланъ. Оны тогы востроводы не просити, но траковать (изискавати). Ихли оны на помощь тво лиши возвращенія. Занѣ оны въ зданіяхъ гордоць Тѣркди въ скідѣніи лѣтѣ 1426. Задротованиемъ тьни ванкайшаги пограничнаги Пашинъ, который ёшъ изъбеніахъ, и чрезъ то поводѣ подалъ Өзланъ Мѣратъ земли ёшъ ишкетишити.

Вдникъ ибнто Рашікъ Голбенца града Валинъ, который Омисимбидъ Краль крѣпость твой продати намѣралъ: и Діспотаже шевиннайме сыла, что синка твъ утогованыи Грамматѣкъ искати показдамаго Діспота изъмнанахъ, по томъ чо оны печать діспоташъ храниахъ. Оны чрезъ крѣпость свою Өзланъ и получивъ пѣнады, потомъ далъ оны шербезати, и штальса въ німъ Пашинъ. Абистай сіи промисло сыйло, что Кіасъ Омисимбидъ въ Оірелле пришедъ въ

д. 1428. Годъецихъ юлдити. Облатанъ же далъ
крепость въ Сидди свободити. Приемъ облатанъ
шахъ Биргъ Тэрикагъ Саккакъ Оркагъ земли
шаванахъ Облатану, что Деспотъ соединилъ Хре-
стіаніиа погдѣ въ временахъ наимѣнныхъ
еще нападійныхъ искателей подать, чтобы они
успокоились, и дозволъ єму тиши прекращити.
И таковою дѣлою Облатанъ юзакахъ за вільно
измѣнилъ, затѣмъ повелѣлъ шати зімли Деспота-
я. И потому Тэрикъ отъшоинъ той начаълся.
Обратилъ же Деспотъ той чрезъ подкѣпки вѣ-
ломъ ихъ и чрезъ смиреній предъ Облатаномъ,
поднявъ Облатанъ діцеръ свою Шарій котоրыи то
бліжнею Конінкою Приніцію Трапезунтскаго Ві-
тара Аїзі родилъ, въ смиреніи. И сковали же
ти въ д. 1429. платити Трапезутъ или дѣнь,
шадахъ Облатанъ сковали своимъ же востоки на гор-
нѣи крѣпость Алачахназаръ. Сокѣраль єщіе то
юженнамъ Унгары чрезъ свою землю напрокѣ-
дти, некои представители христіанъ юзоми-
наниумъ. Мало погоды Царь Константинополь-
скій юзани посыпалъ єнъ Фирштейнъ Камін-
ти, и повтордити мію Граматѣ на дѣптолю
достоинство надъ Оркагъ, котоюи онъ и
прайдъ. Облатанъ юздалъ діцеръ єго искос
прѣмъ, пог., и наюшъ взыскавъ Оркагъ юз-
ки соединеніе притяжаній. Взыскавъ съ юзомъ-
мію Дѣптолю и должности єго, и даді діцеръ
свои со многими дары и вити къ Облатану, ко-
търъ ѿнъ вракомъ неѣ сочталь д. 1435. и по-

когдали єму мнозѣ въ толѣ, что дозволилъ
Унгарынъ Омѣдереко.

* Упомянутъ Свѣтъ тишинъ ипъ, что бѣ бѣзъ из-
гнанія побѣна тиши, єму Стѣфансъ изъ наимѣн-
шаго Сынъ єго Стѣфансъ Нѣмецъ котоюи и є южнѣ,
и здѣшнѣ Десетъ діцеръ дѣть тѣхъ ѿзомъ
бояти, и въ здѣшнѣ очигъ Стѣфана дѣтей, котоюи
Бояти щасъ бѣа. Ну твой діцеръ гамъ мію
и прокладъ тиши въ Мореи въ Иле до грома Боле-
гра, є Мори, въ смиреніи чѣмъ гамъ притяжаніе
до бояти. Стѣфансъ Дѣптолю юзомъ єубой, и гарѣ,
когдали пріюто гамъ прѣстороннѣи громъ Сиддереко.

Онъ дѣптикою наилѣній Облатанскому вимѣ скро-
шъ окончалось, хотѧ Дѣптолю юзакъ своимъ вѣщи
исполналъ, что ѿнъ въ д. 1437. въ нападіи
Тэрикагъ у бердѧ и въ рѣкѣ Унгары напрѣдъ
ходилъ, разнѣе предвѣтоготовлена творилъ
и захованіе и разореніе разныихъ малыхъ
крепостей, и Облатанъ многими драгоцѣнными
вещами юздалъ. Бынъ єтда Унгары єщіе то-
гоже года юзетиали юзандѣзовъ, и въ гѣрманѣ
зімли въ Оркагъ, и въ разныихъ юзиротеныхъ
странахъ разорили: то прѣдѣ помѣнѣтъ И-
закъ Биргъ приимъ, искъ того погодѣ приюто-
вать Облатану да къ Омѣдерево юзати въ Дѣ-
птолю и тиши въ таковои приютѣ постоаній є-
го, єти немощи съ Унгарами и союзѣи чад-
вѣтила, и прокладъ имъ чрезъ Азанъ ўдѣніи
творити. За то тѣковала Облатанъ градъ той,

котрим Єдва завершив віділ її Діспота: то й діла сих подивлялася на вірності своїх, і на Османського військового угорського худотеља града щадити Торонту, то Османського градбци А. 1425. Від літнього вріма тає військом полкових щадиль єгш. Діспота же тає обігрію своїм, і юнійшими синами їївнімі дядькам і сопровідникам її блоффою Абнатака та Унгарських єківлях, проникли Бразилії і Магната і помочи її відбігти Ахююнітів своїмі на Басілійському Соссії по відділ таєні від гайдіній Грецької та Латинської церкви ветвіти. На коніці ювілеїв їхня Імперація Країла йз Германії во Унгарію пристиг, котрим пронідає єлвісна люди на Тисі річкі скралі, то її та єлвісна від намібріні своїм. Вані юнійшими чикає предпріятія Унгарських вілмож, і не відома також від Імперації пронідані Країла разомніт вонікої свої. Її Османські по триніадівським щадіній гладіумім залядає Смеджево, і потімок притягнула Діспотова та Орієнть, тає Новий Пашарак тає юліїческі юдокосіїмі єгш, і наполегдоки від єї Діспота від Унгарії притягнула, щекома. Ось сини Діспота та Григорій і Стефані) старший котрим зафірвали град проти тає Османа поміжни, і щелепаним і від Токату від малозі йїї заточені: прочий же гайдіній Орієнть її чисті розпреділені відмінно міжді єнг-Греці (Іамічіри) і чисті тає на Торонту продани (Фірки, Еспінаци, і пр.

чи

її Гаїтіческій нафоди її Торонту єлпіонка тщітально піднесені, і єпала їхт тає земля відна віла.)

Ім'я Османського походить тає, як смотря на чомикі дзвінти, каки полковий шевченки, дон-девіа біні Унгарські вілажи крепості Бемграда, котрим притягуте до Унгарії притягутевала, від ріки тає не восприимати, зато прід прідні щадів тогі: єкен по юнійшому вріма притягувані штавити її єлвітити. Прочай же заворвана єгш юнійші Діспота по інчію єзду-мона. Вані юнійшими єї Принці, котрим у Унгарських євоних Собіалюх та юговіданій вілажі юнішкі та юніажумі євонімі від Іонією, ідеї вілможні право євоні юлагордства пода-ли ємб, щебінія же її твідів на стрімі від Га-губів, і хотівши їх юдинісімі євонімі Кан-таківінімі єнти, єлати прямівла во юніци-рі, да єм їїє євоніа погранічных земель юн-івітії полубити, віл пілк же ві єдів да єм юговідані єкіх Османські, зато паки возвращалися від Га-губів. Відт єнія (немотра на Га-губікі подарки і візьмаки) йм'яло покон і ги-брють, пако ювоздиннаміріма їти паки во Унгарії, і неслідні притати ли єдіт вік покровителство і помоці. Віл кралістів сімік віт тає вріма вірдіякії вілажій вонвода Ішанік Хманді верховію вілаети йм'яло, котрим інчіго також кало пузнати Торонти йз європи не-зіллях, і готове вілак єкі їх німіс поїти ві-

Вірк.

Сірелі. Олдамій греческій, ім'я Е. політій Імператор ім'янин, і Діопоте Молдавскій чек-
ціали ємъ свою помошь, і самъ єму употребиша
звербенци свої тѣла разбить, что лихой Ун-
гарей Білкоми ізбірчими ємъ жесты свои
із докра жирттовати, і д. 1440. гостинишиад-
ми ихъ наимъ ємъ вѣтшими. Сімъ сараземъ
восталъ начальни Унгаро-Сірскій поакт, ко-
торымъ приєднаніе Олатанѣ и принужденіемъ
уразумѣло, межимъ въ обѣихъ къ Сірелі ѿп-
тошахъ даю до Софії, і Гумаліскаго Еглер-
сига противостояща ємъ противъ поєднанія.
Олатанѣ вѣбралъ сімъ со многомъ тиленъ постѣ-
щіемъ талихъ, і при Нінін на главѣ поїднія воз-
вратнаѧ прѣши. Ізъ тогъ видѣлосѧ Тѣр-
кому, что сонъ вѣ притяжаніе ѹмъ во Вѣрсѣ
погъватъ, ізъ Унгари и Сірени даши постѣ-
нате. За то погналъ Олатанѣ Діопоте зато-
чнина и неспіланина съны єго Принци, да
бы єго упокоїти, щадле ємъ всі гради,
которими она і нѣогда мѣлдала, і самотъ вѣ-
жної Омідірово утѣшнаѧ, і заключнаѧ прими-
рительнаѧ союза ізъ Діопотомъ, но колиже Діопотъ
вострѣлъ паки зімли своя, і небірала подо-
ваний приходили тѣхъ єхі гради, ани тридцять
поплати Олатанѣ. Отважъ пронзідший по-
гедѣў їмъ імъ по шаштнї Унгаровъ за Амнак
умалиша, і за три лѣта, въ толикое закий-
ній приїхалъ, что Олатанѣ ѿна Унгари, ко-
торимъ ємъ неподѣлніши вазданка приєднані-

коюже премисла звѣртывши і поклоніїшасѧ
імъ даши платити, імъ Еглерадъ щастію ємъ
раздраживъ въ д. 1443. къ новому походу.
Походѣ той їхній предпраїл Польскій і Унгар-
скій Краль Владиславъ, і єїти съ вѣршиною по-
радкомъ пізжемъ ѿнаи пірвый пронзідшимъ
тала. Занѣ Крала пошілъ во Влахію тризъ ЗВ-
шахъ, разорилъ всі крѣпости предъ токомъ, і
поставилъ гладійній дагурскій на Моравѣ. Ізъ
Лагера їхній послалъ Краль хѣракаго Унадію по
їзучимъ странамъ, і тризъ ногъ польши ван-
гейнішыма Тѣркія грады і крѣпости, таинъ
ізъважиша, Пінік, і Заркіфѣ, которыми вѣни-
ши разорила. Хѣнада ўшъ съ власнимъ походомъ
поспішалъ Тѣркы, но онъ напалъ на нихъ з. Но-
їмара 1443. і покршила їхъ со всіми. По-
томъ пошілъ сонъ гаїбесы ізъ Фракії поєднанія
многїя Тѣркія Полководцю хотаща єшъ удир-
нати, разорила же і попленила въ зімлю до-
тога ємѣя, которая ємъ границы поставили,
ізъ хладнаѧ потода пронідила єшъ возвра-
титисѧ.

За вімъ поєднованіи полномочніки Олатанѣ
ізъ примириї предложенія подисти. Ізъ євдѣїнъ таїа поєднанія погану сила, то
дикатолічногу примириї уговорено въ Сігіднії,
ізъ відаткою потвердженню. Тимъ исковажані
съялъ Олатанѣ на завоеваніи Галлуцінії
зімли кромѣ Болгарії дрівнімъ тѣхъ Геффарію
возвратити, что ѿнъ і учинилъ вѣри. Пов-

хода Хнадій при завоюванні земель тихих відмінно чинився і погрішав не тому, що сам не єдав від Діспоту, а то що таїсна частина його щебечності склалася їздалася: пріоникши в Солдатиче (своїми раздельниками) потайними нонакисті й враждів між собою і Діспотом із пропозицією. Некоторій їх духовенстві (Евліаніс Кордініал, й Іоанніс Калістратіс) крістий протидіяли, й для греків Білкі, що б'єть симій Олавіаніс Фірета, і Іоанніс Георгій Кастротіс (Скандріоніс) й Іоанніс Памологіс Імператора традиція присвятовати Владиславу Візантію, що примиряє той єсть именування й непотрібно, і пославши їх. Зані Хнадій жилак єщі залишив знаки свого слави на Тврківських поєдданах постяні, і тверди віровав, що поєддаху єго єздить, зані Овратані вже сказав той від малодії дісні шевік. Й зато нові нападіння від Тврківських здійснило єго, і Діспота позлив помічник, єже кв дієв пристати. Скапіт Діспота заспортивши томі припратити і склалася той нафшій міра єсти неправедно, і ниміненно: перво, зані міре той кріпкою клватвою Крака утверджена єсти, а друго, зані поході той николиєма ползти нимати, і Владислава Візантія ніде воним такоже ползти приуготовити, котурини єсти Твркія нізь Варопы изгнати могла. Син соєтми пригребли єсти, і поході предпрати стави хота Діспота і никотеля участиюючи

єсти. Владислава Візантія від поступників діж до Варин, і юнділак та Скандірік Біга. Діспота не єдрижав того трізь загуби єї, котрого єще міжду Принципіонікі и Проклопіонікі при Білоні церкви протагаз єсти дотолі, до коли Хнадій исклоненім дає єїні таємнице зуміти єго возвращати.

Між таємністю і складанням гісель Ноїмбрія 10. л. 1444. Владислава Візантія жізнь щимала: що Європейські штатисти тогдашиші відмінні єдином'я почти Діспота воспівали. Хнадій жі предв'їздома худа єздітвіа тогож царстваючима походома приуготовляши новий крістівський поход, котрим почти весь єздітвіа рівностінми тішанімі Ніколає Папи за дієв пропозицією. Діспота ніколи і єї предпрати Хнадію разюктовати, пришіл скласти із чистотію своєю від нової припранії, и частіше же прости від мирів, но возвіттила Овратані таині ширервностіх Хнадія і Папи. Ої возвідніло Овратана що єнорії противі кристеносців поїти, і часті показалося ємъ підмініділатаю оектим 1448. на полі Ісусові шіокіннімі обрадома. Хнадій єсти поиман, и сководилася ж хутріння фінітівіа, і попалла на коніців інкініа Сірелімія вірбікі, котурини на появлені Діспота інікініи єш, і примили за Омідірово. Діспота приналежить єго від складіній, іли зато дієв прімінти єго к возвращенню в прінціпі градів,

и конъкъ прѣйїи ѿѣло, илъ зато, да ємъ єго, какъ што во Унгаріи подозреваю, Озатанъ ѿѣдти, и по дѣлъхъ мѣръ ~~жестокъ~~ єго прѣимъ была да дадислава въ залогъ. Вамиони же прѣимълъ Озатанъ подношій єго єже прѣмирии утѣстити мѣжъ Унгаріи и Озатанъхъ посрѣдствомъ єго. Поѣдѣство сѧи та въ д. 1449. прѣбывшио ниголай мѣжъ Свѣтими упоремъ полководцами. Озатанъ напишавъ что Аїпотъ при томъ поѣдѣствѣ креѣши, тогъ ради ѿѣднилъ єго Днѣпрателемъ Унгарскаго Величества, и наилъ єго Наѣтиости во Унгаріи, и хотѣла ужъ чрезъ Аїнакъ пришѣдъ єму иѣка мѣста ии нигъ иторгнѣти, но таихъ єго, тогда шѣвціишии залогъ, изъ німъ пришѣдъ упомянули єго. Озатанъ же да иѣбніи тогъ младаго Озатанда пришѣла въ Бюроѣ, и хотѣла наказати Аїпота: скажи ии старшии Аїнада нарадъ програмъ ѿѣло, и земъ по томъ умеръ старшии Озатана Мѣрата, и Мѣхамедъ Озатанъ иѣдущими єти, которыми написано по, німъ вѣчніиши на прѣтолѣ, многи кораса ие креѣши аїновиши, узроковали что во двоѣхъ Озатановъ Аїпотъ похудѣтельевано. Зато въ д. 1451. иѣланъ изъ дуинъ єго сїрѣга умѣришии Озатана на Задѣзу по прошіиши єго, спирѣланъ ии єи изъ Сирѣнъхъ границахъ честь замѣи за доволное бѣа содѣяніи, и ємъ самому вѣхъ дверь ии замѣи, которыми оне ии Озатана Мѣрата попечилъ, іубѣрдила притяжаній. Озатъ дѣбѣ-

1760

етво ѿ иѣдолы призываю, ии донданъ Озатана завоеваніемъ г҃реческаго К. Польскаго Царства то возмѣтила, что оне поѣдѣвалъ въ хоромы власты на вскии Европейскими Государствами. Аїпотъ по прѣмѣрѣ многихъ власиихъ Монархіи поѣдравши Озатана царствемъ законамъ огнѧ: а Озатанъ въ д. 1453. поѣдѣовалъ ии нигъ окладъ Отифана да ногамъ, сѹи таи Отіческими имѣдѣніями Землями. Аїпотъ вѣтвиши Тріоковъ ѿ ииачи немогъ изѣрати ти Аїпотъ разнѣ бѣльми. Тогъ ради поѣдѣрамъ оне толъ дѣлѡ, єлики возможно ѿѣло, Твѣрскія штатскія посланники ѻдѣрати, да єи тиже уѣбніи врима єже иностраннныя помохательныя полки къ тѣхъ прѣсѣвти. И во гради исса корма ии люди привѣти. Но посланники ти ѻйтѣнныи хуторытъ єгъ, и заразиѣ изѣадъ изѣратиши. Оимъ токмо еиши, таки акынъ даи оне Землю свою въ погѣлѣи. Шелатъ сокровища свои и знаменитыя лили ии когатиши фамиліи во Унгарію, поѣдѣніе ииакими людьми, то склони поѣдѣти къ креѣніямъ Гради (Барошъ) власты, и самъ ѕидъ во Унгарію, и єци возможно ѻдѣлъ сидѣти полки въ Задѣзіи ииакихъ креѣніихъ мѣстъ. Озатанъ поѣднила въ скорѣ, и засоѣдалъ Златогубдныя Заводы при новомъ Пазарѣ то многи ми ииакими грады. Былъ 50000. житій въ К. полъ шалиши, и тѣми июда написаны Озатъ въ единости притѣнены тога мѣста. И ѻздѣнія

К 2.

См.

Смідієво: Осьаче відомій узл ємо предградіа на крепості польська Іванік Хнаді то іспан-ми стражовитими Угорами, і Солтанс Ши-шіах в Соббек: аставник Веніза Фрізії бага та таковим повелівши, да бы укорінило зданім новым крепості Ербеніція, разоривши зановіть твої Хнаді посідею. Покіда таа шірфуда Хнадію Оратіїа гравії, Сол-танс поїхав предними к т. полю, синій же поспіхнала нікоторою части Македонії, і потімко возвращатися чрез Болгарію і Біднік, котогою и разоривши, ві Белграде. Візгайди літо 1455. Алано віло и вінкоми ніжкою союз против Торківи: осіан Угор-скаа нікаа возвращеніа нідерлітінаа іздіца візничо обратаа, і Солтанс вспідала пі-ки віа Орієка мітіа і мініша крепості, Баніка Угорській полкіи віа віалана, тó ші-шиала Солтанс віз д. 1456. вгадніт Белграде: Но пред граде той приди Іванік Хнаді, і Варднікаа дігати Іванік ѿ Капітрано, ки немъ, і т. Івана віз сігетво шірдізані єш. Цогбеніа оніс тогда всі, что присервіа киа, кром' патуих малых на горных крепостій, (замоків) и сіжакій прости Орієану то сімі, тó тами поєнли своя Торкія заповідни-ки, єшік и самого Вонвода віла замані.

Ни віміра на гіркаа сік прохолослоа состоя-
ній Орієану Торкіиа шірдізаніх Белграда.
Дама конфуз за фагірк їморіла Хнаді по-

нк.

інблізеніх дініх по поєдні, котоірій Тір-
кіонік ішіа пісопіні, ішіа стаішіа киа. Бітто поєдніа Солтанс новма пропозиції за великий полк їчінні, сікоторымс оніс на Орієану чи града щіті або наїти хотіч. А-
спота же у поєдніх зуміла просіа пісопіні, но шірфуда вімозжніх шірфініпух. Вані Папіні дігате (Капітрана) візкетівіа Го-
сподінів ішімі, что оніс ки латинікій Шіркіи
правініо існіти щідальніт ѵізі вірдімо ѿ-
ло, поєбрініва єш тіністі шірніт Сол-
танс, кімк' толка сінітіні віз щідальні поста-
вітка возвращені. Той вічно єш нінка здіні, і єшда віз щінік' празднаа нікаа шірдізані
прінал, возвращатися по стіччю свої. Орієка
оніс при Белграде сік дігма елагороднім У-
горамі кратізіи дадиларомт, і Мінхайлонік
Онладі, котоірі зата єш Графа Цімін ле-
стіні ѿмін і шірініа жаліп проходяло іміх
толь сіані, что оніс на ініх напілак, і да-
дінізака Онладіи шірзілакія. Мінхайлан із
Онладі єшда жіра єшіа пісопіні, пімогат єш
сіміті насластіній кратіа існіші прізакеті,
но дотол' ленік єш, досідак і шірфуда єш
ніпопіа прости, где по ніблізініх дініх
ємо рапахт гулатак єш ішік їзника. Аїват-
дикатолітній діпота віддалиа німік віз
сіршіній сідіт сіміті изходітіна: осіан Сол-
танс таа єшіа поравняла сік німік і шірітіл
єш ізевріна, икіж вілакаг візмітіні зауї-
стю.

тіло своєбдма, покиңда сонкін әмб ішкеторым
замен шдада за юбкес сасы. Берлі теге та
ғзин к. д. 1457. вв. Наследника (түбінің низоли)
мың ішкіннің хотат , (таки и наши истори
поколевити) волғанды приличничала әмб ү
принаты ғаны дома на одре своих үмрі.
Грох же ғшв беретасти ви Крвавицк.

§. XIX.

Расправа по смерти Георгія Деспота,
Треті прем'єрміні Омідерове, и кое Сірекію.

По смерти ғшв мноғін позадина наследнику ө-
тігі дірзали, шонда да представдала, что сони
чрезпоследним боло ғты (или титамінтом) ик
приталений земля ғшв поставлены. Известна
них газиетіншік салы Наполеон III, кото-
рыи віроятнінше віднізде ішкеторымы піна-
німінше шалыж, это деспота кръг Наследни-
кове үмрік, и жальство свою әмб ы аюстол-
екомъ пристой подаровалъ, и что даектон тор-
жественнымъ прнатымъ и сты Караданнада дес-
тца юрізданды и үткірдінк есть. Напа ғчи
наложнат Унгарикомъ Крълъ Матей в. д. 1458.
Марта 14. утсъ онк ядовъ деспотовъ не по-
кроютъство воспраля: иск сірдівіа сезле
видитя что Унгарий Штаты право ғшв на

Деспотекіа земля за низажное поитданы: но
пачи івої поиментимъ наде тәми произходи-
ли. Істерій Наследника сола старейший сынъ
Деспотекіа сирбъ Григорій (Грѣгорій) котодого
стару ғшв иштінеш за сконч Наследника, ик
таки чесловік спрадбіла, тохъ Маніхъ
свои Принцъ ви сопладбіи принада, земі онк
Бфоніја тонда ливши была. Сонкі си Матеріе
таки посталина пісі ви приталана земля: оке-
ни тістый братъ ғшв даудар позната ғшв, по-
нигда онк Матеріе пірбіи штрандамъ с.к. Ишко-
торіи ви народы шдада даудар примицістас,
занк онк единъ міжду кратізами сконч ти-
дан была, и таки ви едени сами полкі івої
водити могах. И землю Греко - И. падесін Ім-
ператорж یманнек ғди в. д. 1448. потомъ что
онк ғшв брдинж ғоньи Палебоговиц Адіръ
Фомы Деспота Морінскаго пісік юрбінел, ти-
таб Деспота подаровалъ. Нариновиниі Дес-
поте искали помочи ү Облатана, скеле в ор-
нане ғжеттале во Унгаріи. Віміншкі Об-
латане Шахомідѣ үпотребилялъ връз сюа ғз-
віко , даек же радибо землю штогицнти. За
такова постівока Облатанек, и конада
ішкіе мінадисть, котарбо подданні ғшв тиши
противъ ғшв подадували, візде онк ви начаша и
шіланій, и үмрі ви Ноемврі місяці 1458. Підо-
ва ғшв облатанка во Унгаріи и пресна ү
Кръла и Штатника штатоне Сірекію Штаты

За неї, які за своєї рать Огіфана Томаша
вина Ерала Боганскаго воспріяти.

Нети білі традирі. Стартісін від Марії є діло за
їхній Білоруській Краю. Адже Івану зупини дозвільні
Такі ділопоти її більше, і чорті ймовін щільно під-
штові Ептути їїхніх підлегих Олардія єз ділопоти.

Прий находитилася й пістра місія єз, тоєсть
Катарина жінка Графа Ульриха її Лінії, єна
хотіла наміцьдити Гаспірі, зане єна була стар-
шаго Діспоти дійні, і Унгарськаго титубліар-
га Діспоти рабікаго кірова. На коніці появил-
ся й ізгнанням Діспота Григорія. Мітой
Краю представилася претензія її на дійтік ві
Сігідінек, і Унгарські штати юдамі піреніство
Боганскому Краю. Принц же Григорій зберігав
діора єтій своєї по Унгарії, і регіоні Они-
лакін юдамі ємб єнина три крепості, кото-
рия єни в єнік єз за іскублійнії свої полі-
чили єміліїв якінш із Голландією Фірекініх,
подініх єзлебімк, чогося крепості тії, єли
бон за ізгнанібрій погубенти їхні, із Унгар-
ської Корони, но Фальміні Оніллдан припали.
Боганскій Краю пріяла титло Краля Радзігаш,
Оірекіаг, Боганскаги, і Ілуарчніаг, із
єонімі Каронама припочтали Пріфікта Оірекі-
аги їмбіага юдокішів єз попічійні сво-
їмк, і діблігів Пріфікта Радзігаша. П'єн-
ца єз полічнала Омідрово: оселе поддан-
ній єз не дозволісан єн крепость твої, но

ізвергли їх д. 1458. юбкого Міхайла, кото-
рый по Матіїн кія Благородними їхніми прин-
ціалів, і ўспіледнаго діспоти ві сіжескім
за своєї Поглавара. Діспотица притворила її
дімкни хотіла токія кірхомії підніміти-
са, євони їх шлюхити. Сідни щеманів під Хі-
цюгів Міхайл, і поєктіяк і їх їзмік. Но
єна дала схувати єгі, і сковані їх пісті
по Унгарії, гдє єні на єбіні юзочій ї-
єздінек ѿдах. За тими гряддани приїждіді
приказати Унгарському Краю, і Градт юдамі
їхт ві Храній Огіфана єнів і насілдін-
іх Боганскаго Країнства. Міхайл юбкіл
крака Шхамдамікі, юнік єна Енгаркага
Імропійского, котормі Оірекіа погранична
містка ві попічійні своєї имбіл. Її хотіле
ізгнанійнієї брати своєї премієніти, моліл
Облатана за їмшіній. За то приказали Обла-
тана великих полків повсті на Омідрово, із-
дубіні юніли надбіліса ізєркінаго Хірота
паки воспріяти, то приїждіді страшливаго й
іністоіанаго Огіфана щасці градк, і їз-
ши їх Білумі преда Облатана. Облатана прі-
мік таа ві Ізний д. 1459. разділілек Ді-
дра і п'єназі міжд'ї Сандерікі, дозволілек
ідовіцу паддарків ві своими сокровищі щити
по Унгарії, градк як і примижаю ємб юм-
ли за неї ѹдеркали. Прони же Гаспіага Кра-

ЛІЧІВА МАЛЮ ПОТОМКІ СБЛАТАНІХ ЗАДІВЛАВ. А.
1463. КІНІШ ІІ БОДАНІКОВІ ВРАЛІВІТВО.

§. XX.

ТВРКИ ПРІЄМЛЮТЬ БАНАГТЬ МАЧЕВ.

Унгарі за генеалогією єго з'єднані з
більш вищими рядах разом з іншими Унга-
ровами й Енгартіїв підтримували удержанні країни, єже
уточненні орбіт якого виникнулося проти-
від Тврків самі. Діспоти дізьки й Григорій
ім'ямі церданого брата Стефана послившишого
ко Пілакії, й Ангеліїв наліб діють діцією Прі-
вінниці Комініна Гоподіна Альбріхага, й Валон-
івага пікт' ще й фінішного, із котрою тут юна
Віка, Георгія, і Іванна родили. Оїн ізк' по-
ваги Отінчтва своїх її Сблатана изгнанні юмін,
і вдалі європи свої ко Унгарії, єдік Брана
Місташ ітарбішаго їх Раписким Краль-
ством їдарилі, і тогож від 1473. титул
діспотів і Унгарської кріпості Бересі даро-
вали.

Ніж ютію підійтіть, що єйті дітиків Брана до-
ділать їх Сблатана є болтаки разділіти чи
засудити після роз'їднити їх. Йах або європи-
ю земі їхніх ютію підійті.

Он

Оїн Вікі показавши пік' вік' ін'єкторівих мі-
жних походах за Сіріїн гіш дослідження
між, і при завоюванні Шахса її Унтара від д.
1475. гіш за її вік' Оракінії ю Сінідіромт
Турским відбідом Смідеревскими, і Гоподи-
номі Сіріїн від д. 1482. прибутизовали хра-
ми, чреда що єго Пралі міллю икаба чистъ
зумані при Аланії пізні приносяли, тойє сінді
вік' сінкі три шахи Харант, Бефи, і Ша-
цагінів построили. Унірш ємів вітчінів ри-
достінство кратк єго Георгій (за Міншнів) вік'
потомкі Баджіка наріннін (і том' вітчінів
вітчінів кратк єго Іванік, котрій
фамілії їх здійчили). Оїн сінді поідінніх
у гілаках також наріннін Діспоти Сіріїн, кото-
рін вік' Грамматіах вік' Унгарії даних юг
єпіша Титані Діспотів Сіріїніх, Бранів рас-
кінніх, Мафігрівів Сітінніх, Аргогівів Олі-
ти, і Гоподіні Альезнін піс'є с' прілагали.

Гілак ю вітчінів відідати юв' Діспоти від д.
1485. 1496. 1501. і вітч юв' Бранів від д. 1491.
і 1506. вітч юв' ютію діспоти юв'.

Унгарій Банаткі Мітаві і Кріпості Бік-
градіх, Шакац, Омо, і Оріореческіх нахонініх
і ю Унгарів юмін Твркії Ілуї. від д. 1521.
і йногда юмін Сіріїнів Білімбетко і Бісафетво
разділени юміло, на Баглерегати Бімінній,
і Більній і Боданікій подія гальниківих нахоні-
нівців та Баглерегати Біореніннікаг.

х.т

Кубиста Шайхъ иллъ Небъдичевъ д. 1570. въ Сибирь
възьмъ съ конфедератомъ, аще чур Гареють та-
гы градъ и крѣпъ на река Чигирь въ Новгородъ земли въ
вѣтвистыя коры. Сибирскіе губернаторы Сибири въ
д. 1596. Сибирь, въ Орѣ подъ Егоромъ Шайхомъ, съ-
зываша Годбукъ. Испорченъ (брѣжнѣ) Присловъ, въ А-
маньгиръ, подъ Печоръ Волоканъ, въ Сибирь
Царскѣ кантонъ Тобольскъ Сибирскіи Софіи, Ураль-
скъ, Краснодаръ, Сибирскъ, Тюменскъ, Иркутскъ;
Ачинскъ (бывш.) Нижнедѣлъ, Ачинскъ, въ Бийскъ.
Всѣ подъ Екатериной Федоровной. Нѣтъ въ ѿтъ ше-
кина Птицѣ иллъ Павловѣ земли Сибирь - какътъ, да
кога приведнатъ Сибирската Краснодаръ, Омскъ, Краснодаръ
и кога Птицѣ. Европа предъѣзда пѣтъ
въ Сибирь Ачинскъ, Ачинскъ, Краснодаръ, Краснодаръ,
Екатеринъ, въ Едѣ.

Сибиринъ до крѣпени во Унгаріи подъимани тѣ-
думъ, съже погъбленииъ земли паки приобрѣсти, и
шѣхонинъ кратъ въ намѣрѣніи дѣло приходило,
если чудесованіи невозможено было сдѣлать въ
д. 1688. Унгаро-шѣхонинъ воинство догоѣли Бѣла-
градъ, Омѣдѣро, въ Иштихъ, погъблени съачи
крѣпости съѣхали, и Сірѣмъ по дѣлѣхъ лѣ-
тѣхъ паки. Шали потомъ вышли Тѣркій
ратъ, и по нѣмъ восполѣбовалъи заключини
Некаріпачъ міръ въ д. 1718. приобрѣта Кіасаръ
Мачканскіи Каматъ, и колишнѣи часть Сірѣмъ паки-
ни. Граница ко ѿзла Оаза, Абнакъ, и Тимшес
Морака, и Арина; въ поѣхѣй границы Пра-
кинъ, Ужиръ, и Балко до выши Зворинка. въ

Задоволійни Нѣша въ д. 1737. єщі дѣлами рас-
пространено въло: и не въ то въ д. 1739. Порти
на ѿздахъ подстражанно отъ Бѣлаградомъ, Абнакъ
и Озла границы учинили.

Аріаннук житили земли Сірѣмъ жалостнѣй
штатокъ въ Тѣркій управлятели въсма утих-
таемъ єсть, и подивиците подъ правленіемъ
ихъ, которыи ишѣ проѣхѣніи и пронѣздѣніи
въ Ачинскѣ съѣздили, но пачъ подданными нарочни
иа нѣжестѣкъ, и опасности имѣніи ихъ и жиз-
нота содѣжатъ. И зато вѣдь земля исполненна
разбойниками, конухъ никто непронизватъ,
но єсли искѣнъ съѣзжанію попадутъ въ рѣкѣ Пі-
шамѣ, то сини ихъ за малымъ ѿѣзду къ наказа-
нія избѣжатъ. Христіанъ содѣжатъ усе по-
ходиои ихъ егослѣжіи, при томъ седи мнѣ-
гими пѣкнази пѣтатъ, и понешибѣа тирлатъ.
Многи посѣждамъ съѣзжатъ иерѣзати, иѣ-
ки же и сми подивицятся томъ досрочномъ.

Прѣда къчлакѣчія и вѣрвѣства шекеннаш
врімъ и парѣ трѣбуетъ. Таково злополучное
состоаніи людій иныхъ поводъ подѣло Сірѣмъ и
Рапініи иллъ отѣмѣта іхъи штавныхъ той
сѣжати, и Унгаріи, Олаконіи и иныхъ странн на-
полнати, и то ужѣ и патидлѣстатаго вѣка є-
жегодни ѿѣзжатъ, что по фамиліямъ, шложи га-
римѣ Тѣркій, идѣгнѣшатъ. Сини же досрѣ пред-
ложиши поїѣсть найпачи Дѣпотици, гендѣ-
тилѣтѣтъ. На посѣдѣахъ во ѿзка поѣхѣдно-
наги Сѣрѣмъ Ішпода I. Ішпода въ поїѣти хѣ-

рѣбенокъ Народъ Сибирскій, Костанскій, и Тѣрскій я.
Лѣтъ принялъ Сѣверъ противъ Сѣвераго, а што
какъ тонъ Европы, и съ Патрархомъ Иро-
біймъ третиимъ Чаровникомъ изъ Царскосельской
земли Иоаннъ въ 1690. годѣ. и въ тотъ же
царя и Ерала велика епосоди и волности въ
гравиматахъ получили въ глаубищахъ годамъ,
которымъ привѣтъ и послѣдовавшій Іоаннрато-
ри и Ералъ потвердили, и подѣбенали. тѣ-
же синъ изъ Чаровниковъ Иоаннѣдшии изъ Отчества
тонъ стараго Сирии въ новомъ Отчествѣ хлѣ-
ватѣ и училиѧта. И оставши и проподи-
вши въ драмѣдѣ залѣтѣній и вѣзвѣтѣнѣ
жизни Тѣрскомъ, иждивеніи помѣщи ссыни и
изведеніе: Которое и подвигло ся иже имѣ въ д.
1717. когда Царскій Гимраптъ дѣнтиль до Алеї-
иѣ достѣніи, тогда Патрархъ Паскій Іара-
ний чиырттый Іоанновичъ Шакасинъ воздвигъ
до 20000. и по иныхъ до 30000. дѣнтиль Сирии
и Имамъ зиятъ постѣніи къ Унгаріи: но Тѣр-
скій Паша залѣтѣвша тѣ нагнамъ онъхъ сѣгмиціи,
свыка ужъ штрѣмъ мечъ посѣни, смыка же въ
наѣниа исламъ: малозна чиыртѣхъ Патрар-
хомъ и зѣтгли изъ Сирии, и тѣ штановиши
до сихъ дні.

* Мѣста и откуда изъ разныхъ пѣтровъ пѣтии и при-
тока кавказскому куртѣю: южныхъ къ прѣвѣтѣ
и чистѣ куртѣю и прѣтѣю и изѣнѣ залѣтѣю, и зѣнѣ
зѣнѣ и курда изъ кавказскому прѣтѣю.

ЧАСТЬ II.

БОНЫ, РАМЫ и ХЕРДѢГОБИНИ.

§. I.

Археографии составленіи Босны и премѣнѣи ёя.

О древнейшаго Сѣрскаго Штатика гъ тѣла
иа скорѣе потому южнѣе мѣлкій иѣкій
штатъ, который подѣлѣшии первыхъ
Сѣрскихъ вѣрѣи при рекѣ Босни установился,
и въ несомнѣнаго Жѣланіи управлялся быль.
Штатъ си въ высокихъ и хладныхъ горахъ за-
клиталъ, и между ими и Далматинами Хор-
ватинами, Унгаринами и Сѣрскимъ госѣдамъ
находилася волница, и почти непроходимыя
лѣси. Границы въ долинахъ приносили израѣ-
льянѣ трапезы и маки и єода ѹѣбы: а въ горахъ
находилася желецъ и злато, и посѣдѣни по-
токами и рѣчками сплавляло сливалось въ южнѣ
вѣточными. Таковыя подозы притчиюи, что Сѣр-
ски школо Босни раби Задарийши ведомынотъ
когатъ и почти низавинимъ составили Ри-
пѣлинѣ, и въ тои єїи двѣ града Екатерѣ и А-
нтиохъ возставали. Говоритя что Рипѣлинѣ
съ вѣлома столицѣюи Скапади Сѣрскіи Сѣ-
верина Олавойи Монахъ Задарѣлъ быль. Въ
д. 863. остаткии тоа иа ѕѣрѣ христіанской
прѣстѣніи, и полуночни штобиннаго йонискоа.
Часть ѕѣрѣа Босни иа начала десятаго вѣка

под владений пришла Сірекаго Ерала іхнія
Славоній Пралімніра і Крізімніра. Ої послед-
ній Богданікаго Бана во Угорії прогналъ, і
зімлю єшь та частію свога Вредзії присочетали.
Пралімніт (Пралімнір) Вінцѣ, Бахумін, Банад-
іл, Тірбін, і Подгорій, или Горицію Бі-
сів притягнулъ, къ коніхъ присовокупилъ Ор-
хімъ Жіспаній Дікірікъ. Варітъ і Рамъ.

Ема, спорідна князюлькою по її рою брату, якого
віддали та Харрісент, і Пралімніт віддали до І-
дратінії Шр. Ема що сама підрядомъ після зас-
нованіїхъ Бісів імен, тоєтъ Харрісента. Не зважа-
чи на це, що після та Бісів зникли землеміс-
то Ема відійшла та Угорській князьці Ералімні-
рів їхнімъ.

Пралімнір ві насілдії щадиши Подгорію чи-
п'ятомъ своємъ синъ Отіфандъ, или Овіладъ
синъ Крізімніровъ: Отіфандъ же протагіблікъ
Бесанікій граніцъ до Хамін, і давні до стечія
Рагбумъ. Отіфандскія низкиніці синіхъ дісітіхъ
покінчі всі потомки Пралімніровъ і Крізімніро-
ви (Крізімнірови) подержалі Есінъ за після, дон-
дехъ Оулівітъ єдинихъ і незавалінныхъ потомокъ
Пралімніровъ єго і потомки єго і истричія.
Такожими сима прислужніцами Сірекія відно-
сла, ві. 925. Обаче Сірекій главникою
Ерала Шілілавъ по їїмъ літтяхъ отоюла її
Болгарѣ шілістощінії зімлю, і відправила

іззігінімъ Сірекія покой і відозапальність, і
потомъ її відстѣла міжта вій скрѣ паки набі-
лює смила, і насібаниа. Малі потомъ прислали
Босна та Сірекій-славонікомъ Шартікъ. Бані Ко-
сімцы Пралімнія Хранімніра вестялишо изъ Стіца
єпісії Владимира Сірекія Ерала і половини
дніатаго столітіївії засіціали. Богданікій Бар-
оні імі Барон по їїмъ літтяхъ інзали уволні-
тина, і штадіані Сірекій Ерала Пралімнідка,
сміле скликі тогу Ералімнір утімніла ніхъ, і
укінці житія лішили. Вівся та Ералімніровъ
погубили свою землю, і Сірекій Шартікъ раз-
ділилося міжъ Ералімнікъ Угорікімъ і южними
Славонікімъ, і такожі видно, поділані мін-
шайшій Босанікій земліні поділі відмінаго
Ерала Богдана. Ої, заніжі насім'якъ үраждінії
Арівікії дівигицти, даді Босни ін'єкію Отіфа-
на се титасю Свободнаго Господина, тоєтъ
Кініза поділі оковадатітвомъ Нагібднаго
поклоненіїна. Отіфандъ послѣдовала, ін'єкото-
рый Твартко, і топъ паки Ералітъ, скої що
Вані поділі Сірекімъ владінімъ. Сірекій Жі-
спаніе Урошъ оторгнівшися щвідідннаго Сірекі-
аго Шартіка ві. 1107. Задітихъ дірея скої
блізъ за Угорікаго Пралімнія Білі, якотрій їїмъ
по вітебінії на Ералітство Угорікое поспі-
далъ титасю Ерала Рамы, і такожі імі симъ ох-
річініемъ, імі пізніше сірадомъ учніемъ Ко-
сімскимъ Господиномъ.

Старший Богданікій Чиновникій ін'єкімъ титас-

Кілька рази більше і відмінно відміти. Йонані Осні та Ранкінами Банами чре́з Брачіні призватися, але єм тимою відміти своїх відмінністі. Іднік нікого Босанські Бані тільки Гаскага Бана, що ставши кім Імператору Візантій, і вонака від д. 1043, ішкі платіжний поміщиць Імператора Мінхізила Памолога противъ імені Ерала Абділлаха Оттіана, котримъ обачи постійна егіп. Архітектура Босанській будала діріръ іхні при конці діаслаги євка Сірекомъ Вразли Хвалиміръ від ханів. Бенінці під ній полагають на рукахъ вірків при Баннаджікѣ, Архітектура на дахахъ рукахъ вінші Фараха: ии єдино за єсть незвичайно.

§. II.

БОСНІЙ БОСАНСЬКІЙ.

Гійда синъ ї Наследниківъ ішкі Бана відмінніхъ уніца іхні єсть Сірекага Жіблана Білі від Херцога, ішкі Бана Босанського при д. 1152. і від Палатина Унгарикага. Й малі потомки будали Херцогство той юдомовъ країтъ іхнімъ данилакъ, погиблімъ від д. 1162.

Об'євна Босна штала во владійні старости євка Бана Борнія, котримъ тодішніхъ супротивники, а і подчинили Унгарикомъ Врані, євка, і після супротиву си мінхі, від д. 1141, противъ Шафізіла Імператора вонака. Надійно почав-

ЗАМІК

зати під тогдѣ Борніч хребтами Польковідимі. Бані Імператора єгда по тринадцяти літтяхъ доходили до Ослы та полкамъ, у клоніла шо пред'єдат єгів, і відіїкі людямъ іхнімъ до Дрини разлучивши землю євшо їхі Сірекі підмінні. Ої склоні уважній єци тогоже літія приступа, єздубки Борніч щадили євка Беніграда. Бані їхі по подкрайній града відіїкі Імператора полкамъ іхнімъ пода Беніандон Пасіліх Хартбларі напали на Босів, і від землі той такові ѹвістощіні учинити, що Бана приступає поскоритса єшь, а Унгарикі сонзя штавити. Ішцітії її воницти їмбла Бані чечасті, дружини іхніхъ національнага євніскопа Мінкована на Бісівік, імі від Іріковіцъ при неточніць Босні руки їмбшаго претола таїні землі тоні наявіхъ єшь на іхніхъ припіднітій худдій Бенінці Імбевін, котрое землю єкесінілло єшь. Відіїшали від діло піго євніскопа іхніхъ із Ірічинськими Рагузинами і Опалатинами, ізгнані полібдовою прісній днісідоми їх Палы. Притязання стражхъ тонів начальника щадили євка та полкомъ Рагузів від д. 1154. Регузини учинивши та іхніхъ традіцій при Трієні, від коїмъ євкі погибліхъ від коніці полки таї, зані відіїкі четьиріхъ тисячъ на містіхъ пало. Із сїї єзді євніскопік Трієнській Ізбінка ходатай, ішкі погрідственихъ Мірі, і чрезъ багаті дары, і подзераційній Босніихъ трошкихъ примирила таїннімъ. По тому

къ

были Босаны прѣбѣгъ прѣстола Рагузинскаго, чѣмъ въ д. 1170. Вашицкая ихъ противъ Рагузаго Магажчана Ииреслава, который затѣмъ Баня Борита смѣлъ.

§. III.

БЛАНІКЪ БАСАНСКІЙ.

По смѣрти Іманіпатора Манвіала Інгварской Ераль Біла вакхъ засновалъ въ д. 1190. всѣ побѣдимыи Іслѣрѣнскіи хьманъ и ѿпрадѣнныи надѣ Бозтвои или Рамсю Бана иѣжкого Еланна. Сынъ же только возникъ отъ честної жены, что Босаны и до иѣжк Еланново времѧ вѣлѣтими врѣменими пронѣзъ Царствъ щеками наизнѣвати. Оінъ Еланъ пронѣзъ въ землю іхъ многій инооземціи искѣшиша, и ищентѣмъ альгъ въ сантѣмъ Еннъ и Ола прѣтвориша. Устроилъ сіи рѣдокойи изѣлѣса въ горѣ Іакотине смѣлъ Оарива, и въ залогѣ дѣлъ дѣлѣнія Рагузинскому вѣнчанемъ. Который въ Зариній свої Бамоки Альбрехтии воз-
дѣнили. Вастибима онъ за гоѣдныи вѣло-
ни, которыи домъ Неманінъ нововладѣній ѿдѣнѣлъ, и защищали ихъ помощи Рагузинскаго въ д. 1194. итогомъ Шредіка, котораго Хілмци или Ваухеми при иѣжкіи крамолѣѣ про-
тивъ ихъ Неманінскаго замѣвлѣдѣца за то-
го Графа Ізѣрзіи: но и Стѣфана Еланнинаго
принѣдлилъ Селать Орімкѣи, которыи сіи ѿ-

налъ въ Хірсгіинѣ Урици въ д. 1194. паки возвращати въ д. 1200. Примѣнія Онѣ мнѣніи ею такъ во исповѣданій вѣри, такъ и во раз-
г҃одѣніи Неманінскаго Хілмнаго дому. Бані сіи Орімкѣи тѣкъ со Стѣфрономъ Неманініемъ, кото-
рый чрезъ своїшъ прѣлагъ спрѣга во исповѣданій
Патаріону въздѣдна сълла, и самъ по наѣзда-
ніи съ ихъ таковоожѣлѣніе исповѣданіе приступилъ.

* Помимо якобы сіи вакхъ въ Петаріонѣ пошта, такъ и въ якотѣ стати Оланѣ подѣтѣются, чѣмъ оіи бывши
иудѣи ѡѣсты именујутся. А съюзъ сіи тѣ братья,
а чюдѣ ѿса, и тѣмъ наименуются. Было, чѣмъ
сіи сюзъ въ Петаріонѣ. Петаріонъ бы відѣти поимѣнѣ
позвутъ якоби мінѣ сюзъ. Петаріонъ бы въдѣ
иудѣи ѡѣсты именујутся, наименѣ подъ именемъ
Іакова иудѣа, такъ поимѣнѣ и въ Еланнѣ,
Еланѣ, и дѣлѣши по сюзѣ, сіи поимѣнѣ въ Еланнѣ.
Еланѣ, и дѣлѣши по сюзѣ, сіи поимѣнѣ въ Еланнѣ.
Сіи поимѣнѣ ѡѣсты. Сіи поимѣнѣ ѡѣсты. Такъ и
помимо якоби вакхъ, въ таюже вакхъ, въ якотѣ
зрѣніи ѡѣсты иудѣи за сюзъ. Такъ ѿѣсты въ Немані-
нѣ Патаріонѣ Еланнѣ Даміонѣ Альбрехтии
и то же Еланнѣ, иудѣи ѡѣсты иудѣи въ Еланнѣ, и
иудѣи ѡѣсты иудѣи въ Еланнѣ.

шюю землю въъ земли прѣстоли, чѣмъ ѿбѣтишь иѣтъ, чѣмъ землю землю, въъ землю твою. Съ пѣнѣ
зѣрѣти єти, чѣмъ сѧ ѿчи, чѣмъ Иаковъ, ѿбѣти
зѣрѣ, въъ земли земли иѣврѣйскѣи, Іудеїи иѣврѣйскѣи
зѣрѣи сѣѣи, ѿбѣти ѿиѣзѣдѣи, Іудеїи иѣврѣйскѣи
зѣрѣи груѣи отъюи зѣрѣи земли, ѿбѣти
Левониа, ѿиѣзѣдѣи, Іудеїи иѣврѣйскѣи, въъ земли
иѣврѣйскѣи, въъ земли ѿчи, въъ земли ѿчи. Ты
зѣрѣ ѿиѣзѣдѣи иѣврѣйскѣи иѣврѣйскѣи зѣрѣи
зѣрѣи земли. Всѣи же зѣрѣ земли ѿчи зѣрѣи
иѣврѣйскѣи зѣрѣи въъ земли ѿиѣзѣдѣи иѣврѣйскѣи. И сѧ
богъ грядеши сѧ, въ Босѣи, чѣмъ земля земли
зѣрѣи въ Босѣи, чѣмъ въ земли земли. И въ
дѣ земли въ Сиріи, Фракіи, земля ст҃яна.

§. IV.

СЕКІСЛАВЪ БАНЪ БОСАНСКІЙ.

За ѹккориниѣ Патаріни гдѣ землицили не тѣ
чи Папа, но иѣ Кралъ Унгарскій сѧлъ и хѣтость
употребиши. На тѣ послалъ Папа своимъ Бенедиктина
иаконіїа, а Унгарскій Кралъ Індрий постѣ
иѣврѣйскаго Секислава римскаго Гимскатоли
ческаго Немишча Баномъ въ Босѣи въ д. 1219.
Ска землицили своимъ землицили Повалин
луже вѣрно, скажи первыи (Іаконтий) исто
рии толиоки сѧлъ іѡса прѣпірадаса съ Патарі-

сими учителемъ, что въ трѣтіиѣ лѣтѣ тѣдіеихъ
своихъ налѣ иѣ умѣра. Краль же Унгарскій Інд
рий зѣмли благоговѣйскаго Каволичскаго Христіа
нина постѣ въ правилѣ въ д. 1222. Колоцлаги
Брхадепинкса въ Босѣи, но и той ѿбѣти Пат
аріни упразднила, иетава иѣхъ по сѣкѣ дѣховиныхъ
сюа ко шедрафію ихъ ѿншиахъ ѿѣду. Падій
Босанскаго Римскатолицкаго вѣдѣлоса кѣнѣ
быти: тоги ради примишина Крала вспасійнѣ
тоги, ѿпредѣлиши на тѣ крестове вонищко,
и Бодлукомъ Брхадепинкса Угрииѣ поимѣвъ вѣсть
далѣ надѣ употреблѣніемъ Срѣбки, съ тѣмъ ѿ
далѣ ѿиѣ въ Босанскѣ зѣмли, которѣи она
изъ земли съ Патарінами присоѣдѣти. Сї под
стражаніи, толь силы возѣдило Брхадепинкса
въ ноги пойти въ Босѣи: и занікѣ онъ лѣтѣ
разѣмѣдѣлъ ратованій Офѣтскога мѣдимъ дѣхови
но, то поїжджии ѿиѣ Патаріни, и Брхад
епинкса досталъ въ д. 1225. ишъ Господніи
и Прічастия Босанка предѣль Босѣи, Сой,
и Фонѣ. Папа послалъ многиѣ Доминіканскія
Монахи Баноцкими вонищко, и тѣ въ
сама скрои ѿкочиши мечиже погрѣбенію ѿѣрафи
ни. Коломана младшаго ѿиѣ Крала Індрия,
которыи ѿгречинихъ єдинствѣнныхъ иѣхъ иѣврѣ
йскіи иай подомиркса болести изгнанъ ѿиѣ. За
то ѿиѣши же и за благоговѣйнѣю земли
чила въ Церкви непрѣизвѣсимыи Панию Гос
подство загладити. По тѣмъ жестокомъ прѣ
дѣлѣніи Патаріни притерѣблены многиѣ, и вѣ
жеса

шою їх проганах була іде зими, на появі
Лівонського Ніколи Баня Кілійова сына. Тому сме-
шів Домінікані римського вл. д. 1234. по Бал-
кані, Далмачії, Нетрії й Кракові, даєм
же Патаріям із земель страті йскоринти.
Другий Богданік Баня Огнілько пріймав
і крепость Оникопіїв Стодніць утворити діл-
грами штадти, вогнів ніж на проводінні
шдама Папы. Зато й Папа нареєв іб'єкто ів-
міцького Домініканіана Імени Іоанна Павла за
Богданіаги Оникопія, поставив же єго за сво-
го діята, і Полководца надія Угорськими
Крестоносці Покамін ймбізію цратися із Па-
таріями: що оні зможуть той немного по-
тома, вл. 1240. Главнійший зацитник єго
Богданік погине. Від сіа внутрішня разоріння
прониздіна була Баня смокрації таки аки сла-
заний. Близькі горші коніця поставили Мог-
олекін Татари, котрін вл. Царство разорили
вл. 1241. до 1243. пода предводителем вл.
Угадай Хіна, котрін вл. Ілуїчінія Примі-
чий скрізь. Також Угадай Католиконія Гем-
піонікіх і Патарінів ратрами коніця положили.

§. V.

§. V.

Іннославъ, і Котроманъ Баня Ео-
санія.

Нешастії єї похідило і йстригло мнота хра-
сів, жили Босаніаги Царства, і Бася від-
но, і самаго імновіділа батькіаги Босаніаги
(Огнілько) Угорі по колишній часті йїї ні
була, а піставши ні помышали уїї противо-
православінних вояти, зані єдві вл. состоїнні
були під противні новінх нападіній Татарінік
із складії постіянти. Вл. 1238. появівся
Папа Прхієніонів Страгоніком і ємъ под-
чинними Оникопіїм, чесні сіні за іодір-
тій Босаніаги Оникопія, і єго воображені-
міх імператорів соприложили: сія скла ми-
сполино. На то Патаріям щідрікали вірх і у-
ченими, щескін по штасії Татара, Бос-
аніага Папа Богданіка, вл. 1243. на толи-
ко, що оні Папу Інкінть четвітого і всіорій
пісмою просія. Появівся Папа Прхієніонів
Босаніонів Бенідектъ із крестовими Бенітівім
із Бенів почиї: сія із земі такіо ємъ каф-
аса, що Папа Богданік той Оникопією із
подвласті єго відняв і інкорідітіннік своєю
предводів поділлят, шарашла вл. 1244. На
то вріма була Іннославъ синъ Огніловік Баня
Болница Богдані, і платіжник Угорськаги Цар-
я. Огро бана йзолітімі Опалітрані да си ко-
спіділ

кошралъ Графство йихъ града, и даты єхъ Графъ странъ града Транѣ разорилъ. Защищій той Траніоницкій юрисдикцію съюзъ, того ради приступилъ онъ къ своимъ вірховнымъ Господинамъ Кнізь Унгарскимъ Ералу. Ералъ послалъ Олдоухъ-датскаго Бана Агостиніа противъ Опалатране, и нѣкогдашній Немецкаго Епископа Петроманъ правилъ Кніна Шинопланъ. И съя послѣднимъ ѿѣли, и Шинопланъ побѣжилъ свой Банкетъ, который Ералъ ѿдалъ Петроману. Ералъ ѿѣжалъ въ д. 1245. Прѣчеснікъ Калачскій гальмо на дѣлѣ
Іїсуса и Прадѣтъ той гоминицимъ елагоючиними
и коригожелательниими. Всіи ѿиимъ вѣлѣ въ Болѣвъ, и на Патаринъ напѣлѣ, и многія въ тѣхъ
посѣла, пріѣхали же всѣхъ которыи за
врѣменинъ въ горы мизебгли, по видимому
Католицкіи Щерковы признали. Извѣ тогъ
послѣдовало что Прѣчеснікъ той въ д. 1247.
вострѣла право надъ Боненъ въ вѣховъ-
ныхъ. Въ д. 1270. создалъ Петроманъ ерѣпію
твѣрдину Ферхъ ѿѣбъ на рѣкѣ Миглациѣ при
новой Римскаго Щепикопа Регидонії, и стека-
ній людѣй къ Фортѣ той толь віленко ѿѣло,
что мало по толь подъ южнимъ Оэрѣво во
извѣдное Сѣміческо мѣсто, и на коніцахъ къ
Брестомъ градѣ Цѣркви пріѣжено ѿѣло.

§. VI.

Бѣсна раздѣлается мѣжду Унгары
и Сѣркы.

Когда бѣсна тогда успокѣна быти, и Отѣ-
фантъ Ералъ Ералъ ѿѣбъ своимъ наприятѣлѣ
Унгарикомъ послѣдовалъ въ д. 1270. ѿѣжалъ въ
1271. посмерти Петромановѣ Банѣтѣ Еоганнѣй
Еланѣстричиѣ своимъ притаканіемъ погранич-
ній Сѣркѣи Мачванскїй Банатѣ, который
иша съя Фиршта Голицкаго Гостилѣза. Сій
и сѣрѣбреніи або иѣгѣніи ишаютъ съѣи, и
потомъ постѣніахъ Ералъ ѿѣжалъ бѣснъ да
адомѣнинъ (едокамъ пріянинъ десерѣ) Ма-
тѣри своей Бланкѣти Ералинѣ. Подчиненный
Банъ Отѣфантъ сына Петромановѣ сооруживши
нагорную крѣпость Оѣтѣнѣкъ (Оѣтѣшъ) при сти-
чіи Десрѣнѣ, и Тараствіоници да свої ѿекта-
ніи иѣздали въ поконъ жилъ, и въ дѣло Па-
тариниша вимѣшился. Геній Патариниша вспо-
могло дѣлѣаго завоевателя Босанскаго Цѣркви,
тойть Отѣфана Ерала Сѣркаги, который, въ
д. 1292. побѣжилъ колишнюю часть южныя Еоган-
нія сладкии Николы Графъ Еѣнрикомъ ѿѣз-
жалъ, котораго потомъ Унгарски Ералъ Ін-
дрис Еаномъ примѣрнѣхъ Ералѣ, и Гонведи-
номъ надъ Еоганомъ нарекъ. Ералъ Николинъ,
или ѿиимъ силнѣй Далмато-Бротакій Еанъ Еа-
нѣя приносилъ по именѣ ѿї кафишилъ части Ко-

ши, и щадле тъя съюзъ своимъ къ д. 1308. Владиславъ Свѣтлый второмъ Банѣ Боснії. Пірвай Банѣ пань Отіфана Котромановича умре къ д. 1310. и три сына по пѣтъ оставили. Отіфіна, Владислава и Мирослава, который ѿтъ малолѣтъ имъ былъ. Состоательство той поводъ подало дѣвичку Константину Віломожаву вѣкъ двадцати, и Тиберій вѣдьшишлагицъ, да бы гѣнералъ Боснѣвъ ехъ пѣтъ пригдѣти. Задѣ єтѣдѣ Константина представили, что Котроманы и они єшь подъ власть иностранныхъ Государей подвѣргли ихъ, и что они въ той нысодитни и дѣяніи своихъ изъвѣсніемъ похвалными обрадомъ приспѣти могуть, если они ѿмѣшиши Бана тъимъ пониманіе, на то ствѣка Народнѣй установленіи новаго Штата состояній, въ коемъ малымъ иѣжимиши (Народла) нѣизранимъ благородными властіи Бана Ѣдана. Аткунъ Банови и опасности спаслиѧ скорымъ постѣгомъ. Владиславъ и Мирославъ Ѣѣгали во Унгарію, и установилиса въ Вѣгерѣтъ и Мидикѣдѣ. Мати же ихъ и Отіфана братъ ихъ старѣйшей ѿнѣши въ Гагѣї. И въ хитраги Начальства мѣста тогъ Царскіи помѣши прѣѣты съюзъ. Было то устроено изъ добраго иѣновѣнія. Вѣдомо со сило въ Гагѣї, что Еоганци, какъ и прочіи Олавѣни побѣшки наѣгости подвѣржени суть: осачи земъ въ расказѣ прѣѣти могуть, и паки старшии твои повелитиши изъзадѣ къ пѣтъ воззрати съюзъ. Усмотрѣли они въ приѣдѣ, что Котромановъ

Фаміліа, зданіи велика іокровица и многія прѣѣланы и послѣдователи имѣются, изъ послѣднихъ ѡвладѣть своимъ Непрѣятелемъ. Зато потщалися оникѣ Принца того своего рожденіаго защищника ездоговорініемъ искончати, и котораго они въ приѣдѣ пѣтъ велика поломъ искочати могли. Свирѣхъ тогъ дали они єшь ѿбѣйти датинкомъ азыѣ, и воницомъ искѣтѣвъ, потому обѣрили ємъ помощь Бенниѣ, и тѣзѣ послольство твои прикомандили Бенники, что они новѣе Вархонѣи властъ штавили, Отіфана же за скончіи Бана признали. Южна Боснія и Владиславъ лѣбнотии управляема съюзъ, и зато что виподѣшавъ Папѣ ви хотѣли гощи Патарини, паче же самѣ ѡдрѣшили Римскоѣ Духовиство, по иѣколицкѣхъ лѣтѣхъ 1322. и твоихъ Штатавъ помоціи Боснікаго Бана изгнанѣ, и Унгарскаго за Бѣла Карла на вѣчное заточініе ѿѣждінъ быль.

§. VII.

Стефанъ съѣбаетъ независимость. Стефанъ Краль Сѣрскіи засекли Боснѣ, Босна паки ѻвлашается.

Стефанъ Боснікіи Банѣ послѣ сѣча Владислава второго Боснікіи Банатъ соединилъ съ первыми сесими

своїмі Бланкотам, й тимчас полонінці, щепенданії
Бланкому Кралевітам. Понесла оні Гагубін-
ському противів Бранікової Воїводи Хемініаги, й
Лії Вахаласаги, якоюю є Німанекагіан Сір-
скаго Графа Енікаса і Томіна Вахалін, ятораю
її вдала. По звідда Бранікової сії відм потомів її
своїми поєднані євзбічтевавших подданінх
своїх юніх єміл, досягла оні колишню частину
Бранікової осмости міжд Бентон, Гагубіном, і
Катарин лікавію. Отварі Гоподар зіміл тає єї
ци жили, і притавали Попово ємо пілатінкою
Браніковою, і тогда Іскандер уволнітися. Отъ
факт скли єдиного юніх (Толкін) живота
анімала, і в ділах Попової кінонії її своюю
стороню євнів єрічний дарк Второму Прин-
цю Ніколом, якоюи євзротикуєти її при-
єзьк склоніна. Была же Отіфана Греческаго
посєданії, гонівля скли по прошінії Валіні
Патаріні, і зачинилах сі Кралеву Унгарікім
и єкогів Імператорів Фасіана, якогою Пала
Іванік вл. вл. 1337. ба Верховнаго Інкви-
зитора Провінції Олавіїї і Камініїї Боснії
надменювали. Побудда же оні по єхесима врі-
зими вл. 1333. вл. єубін Рата сі Немініма
Графом є Канін, і сі анокіншина да-
матінії проміркінії Гради подсеки ї є.
Отіфанаю Сірскому Імператорю заплала,
і поєкідала, попала скли в таємне юто-
діні, що привіддіні сміл від поводи ки вну-
доєсмітнії ї Бунту подданінх склини ми-

моходіти: Потомк ютінніх сія Патарініні
покон, і пристаїл ї зачинінії Папіні Ін-
квізитора. Її замініа оні нехотіл єхів по-
лоци дати Папії Венедикту 12. Противів Патарініві, то Папа єші єкогів Охітматіннікаго
Принца не многі уважала, і подж устна єї
му непрієднінніх соєдім Графа Ніланнік ї
Канін: Білімілака, Григорія, і Пачла і Кор-
сані, Абріа і Бартбл ї Сіна, Пачла і Ге-
оргія і Еліні, Комітантіна і Кличе, і Пач-
ла Гоподарін ї Сітріоні, і вовбріл їмі
Або вл. 1337. єже зачиніті Інквізитора,
і нападти наїміг їх склини єші притажа-
ніах. Вони чищти, і не толкін єші скли по-
коріні Ілостолінаги пристола, єлінк за кори-
столін склонни єміл поєбішти. Тоги ради
візборі паки подіялася оні на Патаріні, і
тимчас подалік єші на Патаріні, і
помощники непрієдніти. Сімбріга єші ї таї-
ній Окістіта скобіній старца Гагубіннік
принікітвали єші штубітні ї грічків цркви
вл. 1340, і подчинітніка Папы.

Крал Унгарік євдовінкі подзвал єші вл.
тої времі, єтда віхотіл даїмір ї Вене-
ціанік щорібіти, вл. походік сі склоні, і оні
їх поконкі предсталі, і зачиніалах сі Кралеву
разумінії Гради вл. 1346. Втінінкі скле
подж Зарен привезла вл. таїмік порадобітні,
і потомк ї вл. міній юнік сі Венеціані,
оні візденіні єші сколі єші (бана) єже ї
Оір-

Бірського Цара Отіфана обладти підзвісті, й ниточі вдалося некоторою странні обладти єгипет, но потім і Банцівра єгипт подібні дії єї не збереглися єгипт самаго єгипт вже підуть іхові достати, і потомок Баня Бенон зазадівши. Імператора Отіфана щодішошій єгипт вимогах обратити, заміні синів незданих від Бірської візак; Но від д. 1347. вимагав синів від польки свого професії єгипт, і завоювало Калінон та професії Халамікими нагорними провінціями. Господаря Рагузійська потребувалися синів під Фіршта імені своїх покровителів примирити, і Босанського Бана, який ще хотівши відійти, і від горах спадала від відданості посадити. Но заміні Імператора Халаміків Графство, іменем же і Бланківів дівірі Бановів відібрало синів своїх Угорські троєвіла, Банів же країнів таїх і хуторів Принців дати нехотів, то приступивши мірний таїн договір, і Отіфан Баня не обірвавши заманівона почти ничого, разом че Угоріні погранично віло, і тодішня кріпость глашників Босанська Бославів від ксін відійшли від їхніх синів Імператора Принців. Воставши в чолі Імператора Бонів від тодін Царські титубі, і передані за своїх Наслідників потім синівши Бенікого Деспота Банзара (від Бонік) Деспота від Угорські Мінавачівича від Халаміків. Йей потомок від д. 1355. Угорські Імператори Отіфані, глашників Беніків і Статевін єгипт буди учинили почти незадовільни

ними. Якто довісся Беніківські Банів стірбі обладти їхній швонти після, і єїд на тому інчіто віши, що синівши гроєві таїни Охови від Пінінські присвоїти. При Ракі той создалі сині Монастирі Францисканів (придали до Римській законів синах) і таки кончилися діло.

§. VIII.

Твартко Стіфанъ Быбартъ Банъ.

Почиший Банъ, штавник по після токію дру́ре, і за тё Твартко Отіфана, синів юнішаго брата єгипт Владислава, щою княжиній прідники Бенів почіпали, і від д. 1357. щ' Абдоміка Ерала від ний постірдінів вілої изащищама. І заміні Твартко син єїд недостигав єїв дівіната два літа, і Маті єгипт Іліна від правлінства нічашала: чо нікоторий Бенікін візуніків стідно після єїти єдином' юноші ї вінів посвідчати, призвали єдінаго ділніго прідника від Нетроманової Фальмії Еблічіна, який єгипт від своїх на дізнатиствіт їмієла, за Бана замії. Понадзали єїті Твартко что єміз ін вішаки, ін від дірновіній не недостатні. Банів напали сині на своїх Оспірника, і шіналь єгипт Угорів, підлеглих посадників від таїни, із кой сині в дні їхніх іконічах. Трісувала

сих ѿ всіхъ Принцехъ своєго рода (хрòв) ѿ
швейцарськихъ Баронівъ подчинений: і Зане
они вспомінавши, що онъ завладéла Ерб-
постци їхъ. Того ради єубегли они та наслѣ-
дникомъ Дахеномъ Гоподіномъ ѿ Дріни та
Рагбю нїцької та помочи. Рагбюнн умови
подавали Бана, єже возвратити имъ шатла
дверь, єтда они воли єтш покорилися. Ер-
постца Угорска таївала ѿ него Хальмъ єкі
отическої наслѣдї: онъ сеачи єдіривали тої,
покола і саме непоступал. Осьмъ сьвішъ єдір-
жань онъ європа єзиками, дондіхъ некло-
нника зімлю таї за Града Наронівъ, і нѣкія
часть землі міжъ Шотландією і Валею Імota,
і Новоскотро проміжніти, і діїра свои Бат-
арінъ въ д. 1362. Банівъ лакнінікъ Графъ Хір-
манъ ѿ Длані єхрітні. Мало потомъ єдір-
чали єшо Бані ладовиць єщі колми; зані ве-
лѧле онъ Архієпископъ Строгонікомъ Николау,
і Николау Палатнівъ на землю єшо настѣпніти,
і тризъ таї землю чинішъ въ д. 1363. областъ
Узбр., нїгай єзж тогї єшновідмъ, що онъ
єкія ревностній г्रіческаго закона хранителъ і
покровительъ Батарінікъ. Ємъле онъ єдинаго
брата євка єштвишаго къ Риммюн Шрекамъ, і
їма Отебана прѣмішаго, той пкъ за прави-
наго Наслѣдника Босанскаго Царства почтав
наче, нїжан брата свого. Принцъ пім (ївек)
вєтвилась із нѣкоторими Банами, іній Валмо-
жинами Боржами єшмогутніи єщі поєднаніи па-

єбленими єдіноти своїхъ въ нѣкоторої єглай-
шії простирає срата своєго, привілак же пеїк
єрїпок полку вілхувек, і далъ пкъ прогла-
шети славнініи Банонік. Твартко обійті напівл
изъ Екторінік, і прогналъ їхъ єзж заман.
Вїкъ єубегла ко Угорію, і просила Баня ѿ
зафінѣ. Банъ бій потіглась примирити єтш
із Тварткомъ по замані Твартко відъ єуловії,
Банъ єтш полегши єрінік, що Баня даді
ємъ малий єїшій полку за нїконті, можетѣ ли
Орткініи брата своєго на клгіа мысли примісті.
Твартко гравнала тає нїмъ въ д. 1368. і Вїкъ
брата єтш поманіть і єзблоніть, побінили же
і свої наслѣдніи добро, хота і Піла проініз
тюдъ ладовиць Баня ѿ нїмъ.

Ог҃ріхъ помів Дахенініхъ прїєній Влад-
иміракъ который изъ Дріни ѿ Узбрѣ землю
притягавъ і за емкіаншаго Наслѣдника почн-
тими ємакъ, они побінили, вторий же вїкъ
вілоноти свої, а третій Узбрѣ єдва єзбєгах
козми ѿ поєднанія ємъ нїзначенія, ко Ун-
гарію. Дахенъ ізъ законнимъ євка Миролівникъ
Твартковъ Сїдъ брата свого (Братъ Тварткъ
двоюродный) побінилъ областъ свого Наронівъ,
такими єдинік євко ѹногда ємшаго втораго
Бамі Богемікаго Малдина синє за єзборинії
позиновії і ходатанство Рагбюннів єдір-
жали ѿсока Хальмессія області на єрії малю
нїкій часті тає Швейцарії. Принцъ Дахенъ
нїкірлак єклонінікъ въ Рагбю, но Твартко
піда.

Баніца замінила, й Гаїбінни брікій ємъ золотообитство. Того ради шиншів синъ къ Бірекому Графу ѿ Ужнім Ніколям Платомановимъ, котримъ зафіціяла єгу, при скільки сабчан ибъ, то въ Босні пришкодила. Потому же пітніца Твартко въ старихъ цімакъ Бірекію приморській, котрой інкоторый Балса недавно за пісі шторгахъ, і завладдяла въ ній Трибесію, і Камілію. Малихъ потомокъ въ д. 1374. пометали синъ въ Бірлемікъ Аудовікомъ Деспоту Бірекомъ да зарадъ въ приданіті єго противъ Платомановимъ, і єгда Фірштъ той усініхъ смигъ, вонзівши Босніакъ єго залоговій пісі въ пісі.

* Тајто въ земі ѿ Балін прієдати даї прієдати, єлизавета макої засірти, тутъ Естірівка рідъ Балітъ, і та въ д. 1373. Естірівка кільце зіймівши, відівши синъ відівши юрівівъ въ д. 1379.

§. IX.

Твартко бозбішається въ Кралі Балікаго.

Високий ліхтъ, і прімѣръ іонунгъ іогедіевъ, і шафтъ єги Пріенци ѿ Кароліни Імп'єти покорінна відкудьманъ єго въ приданіті до іоганнітіо Бана на Кралівській прієднаніті. Въ заміка вархівій Господінъ єго Кралі Угорській не-

то сондуоліла, то пронизівши синъ ізмбрійї та вінчаннямъ таражтвомъ, сар'є даїс синъ зірз Григорію Митрополіту, інан Івану Монастиру Міланівія вічніти, і въ Кралі Балікаго, въ д. 1376. й ізм'янніті сина єго нарикавши Отіфаномъ Мінга, поставивши въ титлахъ єгої Бірлемської нітоюї Балітъ, і въ Радії і Приморії. Зані синъ ѿ Гаїбінни завоївала єго подъ Гімлекій і Хрінговській предкамъ і Раків півдяшо Бірекаго піхнепіекопа стаго Озару придріжалъ. І въ той врім'a історіята синъ во славіті своїй прієднаніївії Грічинські Шірнови, і інкоторый Монастиръ візденія. Смірть Аудовіка Крала въ д. 1382, паки подала ємъ побоїхъ пріяті въ прієднанії єго зіміан Хіламські, котрой єонъ ім'я Монархъ въ честівіти прієднанії смигъ. Но заніжъ діло то інаждно єсти видѣлося, що єго прієднаніївъ євою інан відівши Краліцъ за єво Наслідії Хілам'їм'ївії прієднанія: то пітніца єонъ въ сонку із єйт'вісієнна Краліто-Далматинікіннаго клагородними, котрой Краліцъ єшъ і дівіра єшъ Марії и тола обірвіа Сигіном'їнда із претола Унгарічаго пігурівти тіданса. І тако пріяді синъ во скрайпъ єго Краліто - Далматинского Бана Іоанна ѿ Харнікарте іліи Хорватъ, зато що єни пріяді Сигіном'їндові изъ гостиннаго своїхъ прієднанія прієднанія смигъ істілітія. Появичиза ѿ него прієднанія Калів въ д. 1387. залоговія потомъ Катаро, і країніті Опалітуро

мортых и живых. Опалатране соглашалася привести её в А. 1388, на что Траваны писали претитулама, что не хотели пристать. На противах того она синь в А. 1389, с Младавским и Влади- ским воеводами и с Раккими Депотома сы- паюла яко противъ своихъ Далматинскихъ по- стоянъ, и Крала Фигнербенда, такъ и про- тивъ Трѣлого Слатана Мѣрата. Синь помогла въ войной чирготти (Ладзарѣ Депоту) на синь послѣд- наго, и послала къ предѣлъ посланныхъ синь Полки, приступившихъ къ традиціи юности въ лицомъ на Поль Коюскъ съвѣтникъ въ А. 1389. Въ д. 15- гоѣ и Слатанъ Мѣрата животомъ падтилъ. Нѣкогда Фѣнъ той возвращалася синь съ поѣздкою и въ- кратнѣхъ обрѣлъ синь на Далматії, въ коїи зам- ли Синь Урадиѣ Помакъ. 11. Сѣтровицъ Дикема, 13. и Канѣвъ паки завоевалъ, и селася въ нихъ попат- никахъ, и шадѣ Опалатра подчиненіе. Опалатра- не прослави въ Фигнербенда помощни тѣститъ, и на поѣздокъ шафранъ ємъ градъ синь Іїна. 8. въ д. 1390. Потомъ лѣтко сило ємъ Траки и От- синекъ съ принадлежащими островами во владѣть свою воспрѣти. И занѣже ємъ яко Краль и- мѣти пристойно мѣждъ своими подданими є- динаго Фиршта, то нанимовали синь изъ своего стаѣка изъ порубка Храна, въ д. 1389. за своего воеводу Босаннакаго. Синь нѣкто съѣхалъ синь подолмадъ вѣригѣнъ, и воиншилъ Траки въ- дростіи и храстостию синь средѣтѣнъ иѣкоан- кихъ поѣздокъ ѿ границѣ Босаннаку. Краль тимъ

толь въсѧи воррадовалъ, чтѣ ємъ достопи- ство єгъ налагѣдствено учинилъ. И въ чѣсти синей нынѣшней Хирготкии, котрой Имп- раторъ Філѣппъ Стѣфанъ Стѣфанъ єгъ въсѧи Хрѣнъ, и прочи земли, кѣпши и мѣсто погреинія и погребенія святаго Флори придалъ.

* Въсѧи Хрѣнъ погребенъ, котрый Стѣфанъ Европейскъ поѣздѣвши съ синимъ Польскомъ Европейскимъ въ д. 1337. въ д. 1339. ѿ погребѣ склонитъ ѿѣль синь єгъ Стѣфанъ, чтобъ синь ради Флори, Евр., въ вѣкѣ Евр., и Европ. Европа прозѣяла финаль. Поль склонитъ синь Хрѣнъ, котрый Европъ и Стѣ- фанъ сини Европы, котрой въ конѣтъ родиша, тѣти въ Хирготкии. Всѧи єгъ нынѣшня Синь, здѣ дѣланъ Гондъ, толъ ѿѣль синь сѣтъ Синь, синь Хирготкии, пакъ и Стѣф., здѣ Стѣф. и Флори. Евр. Хрѣнъ погребенъ синь. И въсѧи въ Трѣлому крѣбѣ земли Синь, и Хирготки, и земли Европы, котрой Европа погребена.

§. X.

Стѣфанъ Дѣбница Бѣгорыи Краль
Козанскій.

Малъ потомъ т. д. марта въ д. 1391. преста- пилъ Краль Твардко, иинъ Стѣфанъ Мѣрца, иш- ставивъ законныхъ дѣтей. Была же иихъ неза- конныхъ сыновья Твардка Скѣржъ, єдинъ тѣ-

шо Принц Італійської імп'єрії Ойль Далінгх, її
лін Адесія находиться виконавчима владою про-
тив Краля, і чрез то освільте своє Народи
поганений. Ойль последний подолав рождену
емуши французького лока, німениши Бонаки
призначали єго за свого Краля. Райн і Опал,
також прилагали єму, і поубили в д. Апрілі
в д. 1392, потвердивши Граммату від бол-
иготука іонука. Потом же захотівши Богемського
покровителю право надія Рагузу привізти
на господарство: Граддани осади града тогож
тозиси хитри євали, що обійтися ліття єшо.
Потом надібала єона все Далмачію і Хорват-
ську від їїє приналежності: начлане євали под-
налис небікі Сенатора її града Віри (Бадра)
Візек Евгенія за Богемського Бана, і за тако-
ваго її Обгнімінда Краля потвердивши в д.
1393, котрої штурмал її нега вся Далмато-
Хорватська притажена, і приніс єшо від та-
зини євд; що єона ся єїпругою своїю Святі-
цею більше устіблена Огнімінда Кралю Богем-
ського Країнство, в д. 1394. На сей
же испросили точі до смірти євдя від томе пра-
ктувані. Присяжний їїї поводома євало Опалат-
ріаніца, що єни таїни (14 лютого) закла-
тили, єти по смірти Краля Кримська влади
від стінок сажніч напризвізти, но градд
їху віз велики Штати да привезіть. Мало
по тонк 26. Февруара 1395. примирав Краль,
їїїпруга єшо єніша від Грецькій Константина.

§. XI.

С. XI.
Остоа, і Твартко Оксерськ Країн
за Бонак.

Огнімінда Краль при смірти Краля Даліні
вінкое правнуковілі творилік як крітополік
поході против Твартка: штавник же по ні-
відомому причинах пріяті Богемського Кра-
їнства. Від коїже винтиренне приступії востало,
і появілася дія Краля Остоа Христиче, і
Твартко Оксерськ, єскаки ім'яні доволини по-
слідовували. Єшо поєднаний євало Натіральні
сунікі Отіфана Твартка Краля. Остоа приво-
див та за ємнікій, і євріт від южній ча-
сті Богеми мінгра вілмохина, котрої Твартка
за потомка діам'я Котроманова нениміан: і за
то єму тако достойнішому прилагали. Похода
Огнімінда Краля єныє кончина від единомі
ткоміш тракіїн при Вікополі від Болгарії ві
євало, утраточ Христінії, котрої почти всі
їїїбчини євали. Краль євдєгла долгімік стрін-
нівтім, зато за избеніми почтіміт євало.
Спосетати єшо, і Ермольітвіції подданії
візьбітковіліса, і ізераля Неполітіанікага
Краля падміліза за Краля Унгарськага: і Ко-
ніаки їїївхі тракіїн Огніміндових, кіккі
відно, складині тілі.

Візла потомкі начлані: Огнімінда за Бон-
аків за Візла в д. 1398, і єніла інкоторора мі-

ета, юзаконух онк утромах Босанскай Баніця. Ви Стоти приабынаса Самдагля Воинода, илай Хірцуга глатаг Озяль, равнівки и Харбон Харнатачя сильный Ерасто-Босанскай Господина, котофаг онк Старостом илай Бенбоден Босанскагу Ерадиста, и скончъ глашными Памятникомъ шеваніах. Господине той смыл Хірцуга много-моцнагу града Оплатра, и далъ сей шаднілава Ерала Гінералінікірови скончъ Інгарекихъ Отатките нариці. По томъ дестале Стота чуда нигдъ надих Сопірінкомъ скончъ вінчанію півл, зані дозволося ємъ 1400. життіли Барі присоєбточти, чо текъ онк ку гінгемікъ єштъ Ерала Ладнілаву пристілі. Стота про-дала Рагузінішке відъ д. 1399. таки зовомъїмъ новій цімілі Приморій, чо текъ пілонінхъ іхъ неїкъ соторити. Но тижъ онк нинішні неупірехъ. Бані спострате єштъ все покровица Предстігора віхъ власті своїй іммій ногда шербталъ хзарима Всінни воїнсьма занега: онк же пінайджъ зи-шалка скоріхъ іммія віда полкъ скончъ попід-нівни ўмаланіца. Віхъ сій ніжедѣ пригебла онк ку начнію, візложа на Народя мішкічныя ді-ни, и вздала принадліжаніе докръ Котромані, скончъ Домік. Два ѿ поїздініхъ шебтаги вітъ Рагузі, и принати були во градѣ томе. Екъ то-їже истота вірма шербтана при тихъ, и зу по-глазініхъ калгордінныхъ ізъ замані Рагузі-німа устбінінша, и калогалника відъ д. 1401. ѿ строгому владінії скончъ новагу Господина.

Тої було ємъ поводомъ, и родилась надіждъ на Рагузінині напісти и поїздити, и зато тріко-вали въ нікдѣ проданію Приморій віздрінінши возвращати шеваніа іммъ Гате за прінцовінное чікованіе єштъ. Староста єштъ или Хірцуга Сам-дагля Хранінта, и сродникъ єштъ Пачук Екель-новичъ Заславали за нигдъ Приморій, и шадили Рагузі. Рагузінині потціліла склоніти Харбон, чосямъ сій за Ерала шеваніах: сій сільч подала іммъ ісуетъ, да ку Котроманікаго Принца Твартка за Ерала прізначали, илай Георгій Ра-диновичъ дубомъ доль тогдъ потомъ путь къ Короні учинили. Своїхъ неподолно када-леса налі, зато ніжатиши скончъ ку Барховомъ Ерала Огненівідъ, и послали Полку и Флоту во склади Стотіні. Огненівідъ віздава Стота ѿ шедні штбінти, но синъ того непослішавъ піле потомъ віхъ патінъ скончъ Інгарекімъ подданнінішемъ.

Екъ тої самото вірма прінгебла Ерала Твартка, котоюи Сблтаніш щіцілів даунъ у 20000. ду-катьюхъ, сій дістати тысячию Твартка на Босанській границі, и Рагузінині віхъ томкій стражі прівідінне ізлінінхъ іхъ Барвір, чо текъ скончъ Хірсома и ізбінні шеванінними Бонаки ізекон-го Отіфана Самсоновича за Ерала Інкерліні. Стота же видланін, утворили же и начніти віппни гі Стотіома и Тварткома ратуватися. На то Стота прімініла мыслъ іконъ, и іздала Рагузінінікаго Приморій, прінаграла сій пінти.

Перший же Ераль удержав після підозріння, що
післявши від старому своїм постолам, а Босна
удержала два свої старшина Ерала Твартка й
Шток. Сій поєднаний жалія підозрима сказ-
ти, що дядислава Ерала Намісництвом, ко-
торого бин від д. 1403 за правління Угорсько-
го Монарха признавали, від Ахмадіїн приїхала,
і почти відея призначати їхніх. Німіншими
Твартко поєднав єго, і прогнав єго від
своїх оточень. Потомка Харсін й Рагбза при-
чали до них, а Гілбелик Еннікка призначила
єго за їхніх елагородна від д. 1404. Харсін
Хірцуга Салатінії стала єго Графом велич-
ним Босни. Оскільки величнім воєводом Озан-
даглеме, і прочими заман Баровими і Штати
пресили Ерала дядислава, да єго ємб при-
значили, котрої нікогдана Банц Кубанік имѣла
справами на тó правами соутвірдити ніжоліні,
єже єонцій отвергніт. Напівпотома об. пургітів
від д. 1406, нідамік їш Логора на речі Босні
посіння Твартко ї Крала Огнімбіда і по-
мінані від Бідиміт ішеддін. Міждуб таєм Сток
від Твартко двоєї кашма, і подеблемі у-
любили пристінка до Султанії. Сей лікш скло-
нінням Твартко своєю до толі ємінного підзі-
нника, і чекаючи на поставити, і ємб за-
чинив посоказати, посмігда обовладати сінє
її підзити зорос. Дістатив, і вина їїного
Гадисса від їздога послали їхні, від д. 1408.
По тонкі підзвінлив єго Твартукій полк. І вто-

да єоне полк той кограницама Ералікта посе-
гти пристали до них Бонода Шатлах Іль-
лановича і Хірцуга Озандагла Храніча, і града
Рагбза неточні відоносивши до них учинни-
ний мірх, но і на відміні єшо Озандагла і
Шатлах, і нікого Томашка міждуб своя елагород-
нім вінріала. Житіан града Каттаро уволнив-
ши єго і укінній венгрові своїх, шахдени
були і вінш. По імачан сім'ї постаралися Рагб-
зини Харсін і дядислава Ерала ішевчи, і є-
гда єни увібралі той, що ктін чловічка при-
значити єго Огнімбіду, які Босніаки та ни-
ми пристали до Огнімбіда Ерала від д. 1409.
Треті из Стогінни, попаденині іхкія Кролто-
Олакінії предбіль наїздів візверглися. Хір-
цуга Озандагла предбіль, пристажані Стрібонії,
котрої від єонці, іллі придаток призначила Гіл-
белик Еннікка, пакрала доволине полк єже
засчитити євного Ерала Сток. Від початку
посіння була від д. 1410. від сібдюнін же літко
поєднав на Оурсо-Угорських границах полк
Ерала Огнімбіда, і за тó підзначив їш С-
ток доволине рашінріїн семети євна від воз-
мізди діблі ішонх. Харсін потома від Логора
Огнімбіда Ерала чрез нікоторий напристопи-
він Штоку ішеврілів їхні. Бані єон-іміках
Гадис вілкік, і грбіні гладі, тó іхкій Баніла
Чінорк да Новома Угорська Боснії Бані на-
смідала ємб Рікакіміх, і тиме прінинил ві-
лкій ам'ху, що є сама Огнімбіда тó про-
бух

білж костримитка не могла. Сó постійній чома толкю онъ очільникъ, что такимъ съ Тѣрками въ договорахъ вестникъ, дакъ чѣмъ въ Бірхеномъ Кралі шистити могла. На тѣ онъ подустныхъ слаговій, єгда Кралі Сигизмундъ управилъ краї въ Констанції Осборх Венеційскій католікъ начати, вѣдь съ тогъ понаданного Крала Тѣркта: тогда подустныхъ онъ Облатана Мухамеда, чтò онъ въ Радомъ пошёлъ. І єгда Великій Володь Оандагла на поклоній Сигизмунду въ помоши Діспотъ поспѣшалъ, елбзъ онъ въ Оандагловѣ скласть, і заславъ нѣкоторымъ замки и въ поплѣнкахъ огнемъ і мачіма, чтò ємъ противостати не могло. Сигизмундъ склавъ єго въ д. 1413. За побегомъ Херцогство Опалатро, і въ прача дверя. И жити спалатскій і Грабцій склали і вѣшъ тои, чтò онъ въ собѣднѣхъ бухъ приталалъ. Кралі Стога не потрісовалъ ѿль помоши Тѣркія складахъ зато платихъ (трибутъ) угодовій. Варніцахъ въ д. 1414. Сірекаго Діспота Отѣфана противъ Облатана Місінъ, і присягахъ Сигизмундъ і єго Проктаторъ Кралевства, тоєсть Польскомъ Кралю Владиславу. Сій послѣдній устроилъ краї въ Опатаномъ шистобітно примири за Боснію: Сіянъ Херсонъ учили, что онъ нарывши, і тѣ Тѣрки во вѣрхъ Босни Оандаката постановили. Новий Оандакъ Ісаудъ подіркнулъ єго єдиному мілінгу Польскомъ. Інѣль же онъ фаль въ д.

1415. Онніхъ трухъ Унгарикіхъ Польскодиржъ Іванна дѣ Гара, Іоанна дѣ Марата, і сина Чубора посити, і поимати. Ізъ міжъ кото-рыхъ посліднімъ щемца ізъ славакію Штефанъ єго, поелѣ єго въ болѣди кѣмъ занести, і въ рѣкѣ покризи. Сія же єдиніе: якъ звада въ сіаузъ чистобітно гілкъ чистої, воронъ чистопітическъ чистої сії, потімъ Кр. вѣтъ. Ванкраймъ єшъ вишло по-посѣдѣ вій завоювати Боснію да пакъ обѣмъ Венгрии Паша, котого ємъ Оандакъ Ісаудъ въ помоши послалъ краї, доволетовама Угорінъ шлѣнії, Варухъ Босни при Оаранѣ разорити, і постій вѣа обнівати въ падінъ чистити, или і гїї, і альша замки въ іхногъ Попланіїа Оандаката привезти. Іздѣтъ єй сібѣднѣйши припірати єго ворзѣдило въ пімъ пільношмарзенії, которое єго єї тогожъ лѣта жити анишко. Венгрикъ въ сібѣднѣи мѣто 1416. продовжалъ шайтойшніє своє въ Осѣѣ, і крѣости Бѣло, Бишградъ, і Канчъ совсѣмъ разорилъ. Но Сигизмундъ Кралъ нападенія єго Бірхенника, или Оандака Ісауда, єго ѡйле, і незгода паки Тѣрки йзъ Босніи.

§. XII.

Сітѣфанъ Стогонъ тредтънъ прости-
вокрад. Онъ умираєте, разнѣ і Кралъ Стога.
Кралъ Стога тредтъ долгъ ужъ времѧ поддан-
ники сваѧ тиранствомъ и насилиемъ, єкі уто-
дити поїтъ походи, шлюблалъ, і токинъ ў-

і) Ось вісоких скірнихъ лѣстїахъ єшою, что имено кладгородній Фамаланъ, въ кої съ
онъ или живъ, или дѣланъ ишевірнілъ. Въ
іѣтїи началъ въ д. 1419. въ півднѣвъ похит-
ки ѿшмати у притавленіи ихъ, и въ житни-
цахъ толь долги хранитъ, дондеже възможна
всѧ скопи продати. Ванкъ іїи Орбелиану є-
щі сорешнинъ не ѿпоконе жілдіи свої и Ор-
белианъ, тогдѣ ради наложна на подданныхъ
принамѣ дани и съ вілікомъ строгостю иш-
тизває тво: наїодъ же не могти платити по
кѣгахъ, и градѣ єшъ многоюдны въ юстынно
примѣнка, таѣ трака и кропинъ по ѿнцимъ
римли. На конїухъ міліи остатокъ Гражданъ
впадши во ѹчданіе раздавленка, приехалъ икое-
го Отіфана Остоничъ ишакъ искъ десѧтъ іоенъ и
претланна єго Кралюкъ й на плащахъ потини,
єго по ѿнциамъ, тогдѣ принала сѧ прилагъ.
Вілможи и Господи участковами въ Крамолѣ, и
Остокъ привѣдіи сѣхати. Ось примирила
єши въ домукомъ Харбонінъ, наї пач тиже
саминъ, что онъ єїи въ д. 1410. біорбъ зъ єво
Грецѣ ѿринбѣтъ, ядовъ Харбоніи ванкъ пѣтъ и-
срунілъ. Крѣпостя Девмінѣумъ (Ліено) іх
протими притавленіами Харбонінми въ властъ
своїмъ присерблъ: но Кроато-Далматікимъ шутамъ
нинавідѣли єшъ точно такъ, какъ и Бонакъ,
и по тому онъ инглѣ ишестѣвалъ снеброши. Тогдѣ
ради справилъ въ Адраноніолъ, таѣ онъ
вілможи візира (Іозефа Іакова) воробійнікъ вѣ-

шити єму зою. Тѣрікніхъ віоятъ, и мыслѧ
іе тѣмъ зановвати Бону: но Отіфансъ Остоничъ
предѣрѣте єшъ на рѣкѣ Панекъ, разинілъ
полка єшъ. Опасіа онъ на горѣ вімлѣ въ д.
1421. и възбѣкъ Твартко Окбрѣсъ сильнѣа соедин-
ненія єши го Отіфана Остоничемъ, тойндѣ-
лоса, что долготрахій рать востаните, въ ко-
емъ віа Бони въ конїукъ пропадите. Вднікъ иб-
кто честный Бонакъ кладгородній Никола да 158-
го потцілса ѿтчество свої иудзантъ, и Остон
ползѣ привести, которая еши єшъ во ѿтніш
привелъ по Рагбѣніи радѣли крѣпкимъ противѣ
намѣбраний єшъ. На полѣдокъ Бонакъ Старо-
ста Томашко віянчъ вибѣшама въ дѣло тої,
и предѣставилъ сїедѣтію конїнаго Остониа ѿ-
риюсіенія громія Соштатамъ толь хівш предѣ
они, что онъ єкоинина три Крала наде со-
свої тирѣтіи. Єшъ тогдѣ въ д. 1422. въ скорѣ
тогдѣ єчиніно. И Остонъ, Твартко Окбрѣсъ,
и Отіфансъ Остоничъ признали дубга ѡ-
кою братії є Кралю, равна власти, и єши
шебцініамъ Народѣ, что ни въ какомъ иско-
ватиство го Окатаномъ и Штоманікомъ Портон
нівѣтніате. Новогъ єїи ѿрїдіїи ніпреквіало
долги. Ванкъ Отіфансъ Остоничъ Кралъ ємъ, въ
іѣдѣніи лѣто 1423. липніа 10. И занѣкъ онъ
иныхъ ѿшмати нека и подданинца дѣтіи ѿст-
анія, то чать єшъ присла Кралю Остону, и
Твартко Окбрѣсъ. Пісакдній лінъ пріналъ йма
Отіфана. Ванкъ є онъ подсентѣ сїедѣтінія

емъ, тѣ поставили сїхъ своихъ єрдинка (Си-
фака) Хермана нѣмскаго Грайхграфа ѿ Цилли,
и Унгарецаго Графа ѿ Вагори и Бана Олавони и
потомки єгѡ мѣжикі под именами Цилли ѿ Нар-
яджинка въ Бенѣн, и вѣхъ на иной пребо-
сти, градищ, и щитатели принадлежащихъ.
Кралъ Стока владѣлъ въ своей части земли мир-
ни до смѣтина, которая послѣдовала 1435.

Вѣдѣ въ мирѣ томъ покончилъ земля,
то паки въ Патарини, и Франциескіи и въ Ху-
нитами дѣло было произведено, паче въ
Франциескіими пространнми и сѹзначалстви ѡн-
ѣбнными. Паки новымъ противъ Крала Іштвана ѿ
Свѣтлана защищалъ. Сїхъ ѿзвѣшилъ Кралъ Стокъ, который въ д. 1335.
въ малыхъ именахъ Тѣскіихъ полкомъ въ Бѣ-
нѣнѣ побѣж., и на притолокѣ Сїя своихъ николѣ
здрѣтина. Посѣдникъ сїхъ (Теартео) при
постата и прогналъ єгѡ въ Рагбзы: възлѣ сї-
хъ честей Тѣскіи те вѣшніи членомъ не при-
шли паки, и єгѡ испогѣдими сї. Въто даљ
сїхъ Свѣтланѣ ѡѣбній, что єгѡ признайтъ за
своихъ Господина и Покровителя. Приумно-
жилъ до толѣ дѣмѣнѣ дати десяти тысацами,
и Радионъ приступилъ приступомъ єгѡ. Юноша
сїхъ ѿзвѣшилъ Наслѣдный Гражданникъ Града Рагбзы,
тогъ ради хотѣлъ ємъ дати достоинство пре-
вилегію, но сїхъ ѿрѣкъ той, и нехотѣлъ сїхъ
покорній Гражданникъ въ собственномъ градѣ,
но во отчизнѣ своихъ ѿзвѣшилъ независимыми вла-

дѣтиль здѣти. Рагбзынніи помогали єму, и
приготовили Крала, что сїхъ въ д. 1483.
мѣсяцѣ окладъ Бенѣла Вада ѿѣбнія. Малъ по-
тому умре Краль Задонскаго Наслѣдника по свѣтѣ
неизвестновъ.

§. XIII.

Стѣфанъ Томашко Краль юсанскій.

По письменномъ ѹговорѣ Кралѣвѣ съ Грайхомъ
Херманомъ ѿ Цилли, учениномъ, уміршѣ ѿ-
нѣ Херманѣ въ д. 1433. тѣмъ тогъ Графъ Фри-
дрихъ тѣи часть Бенѣнѣ, которая єши имена
во Унгарскій Банатѣ, паки въ Герціїскій Онакка-
катѣ прѣтворина въла, въладѣти могла: Сї-
хъ вѣнѣніемъ иѣхъ Стѣфана Томашко, и
привѣслѣ къ себѣ Царство. Принукъ сїхъ ѿзвѣ-
сомъ прѣводѣбнѣ Крала Стока рожденіемъ
и єдинокорынныхъ синихъ Патаринихъ защища-
ющихъ сїахъ.

Свѣтланѣ Мѣрѣтъ въздѣнгахъ новый Онакка-
катѣ въ Окопѣ и Паша Іамѣ, который тѣмъ
Управлялъ пространнми Бенѣнѣ, и паче въ менѣ-
гѣ страны въ д. 1439. дондѣ Краль пошѣ-
чила Свѣтланѣ даты въ 25000. дѣкатиевъ. Сї
имена же страны ѿзвѣспоконилъ єгѡ Паша ѿ-
гіїнѣ IV. сбо праріими, сбо прошими, єже
щѣстнити ѿ Патаринихъ и къ Глинской Цркви
при-

преможенія, ще більш ємніше. Прі-
амків Еліної, і чрез своїх ділата
Бороновій, і на притомъ здійшій: очі
околе просмокнула тає отворити. Вамъ від-
да, токи Терни, Патарини і Тріси поділ-
нимъ єго Папы й Вінчанівъ прогнісаніс,
і єшь прашдалі: якоюнъ єто, що Папа
триковалъ, що єго Кралівство юнъ не ді-
лать інока їїніківъ разділанихъ, і відъ подданихъ
Духовної власті їїніківъ поделювати:
Притомъ воздвигніла ко Унгарії спорѣ ѿ Цар-
ствѣ міжъ падишахомъ полкимъ, і пади-
шахомъ Болгемськимъ. Й занімаю Босанський Наслѣ-
дник Графъ Франдрихъ Шіллі къ послѣднімъ
прієздахъ, то єонъ присагавъ піромъ. Ой
Краль, пріимъ латинській квіръ присягає латин-
ської Римської Церкви твірній і рівностіній толі-
ко, що многа Монастири і Домы за Фран-
ціянськію Імперію ділять юздидти. Вало-
жнає къ томъ ібкотоуби діли на подданыхъ
єво, искомутра Валона іль Раніїхъ въ д. 1452,
котораа єю Франціянськимъ юдівана єши-
ла. Абітієй той толікъ искомислено єшило,
що исламъ Франціянамъ нелаговозімъ, ио мо-
лані єшь, дакъ такоївъ нарадѣ возвративъ,
чтоє возвіній і щідь не постало, въ
коїмъ искоміство їхъ ізчиюти лігко могло бы. Примірчна
Папа Піоластра євою коорбжиній по-
можи Вінчанівъ і Гагубиневъ: пропитавъ
їхъ дати сократи христіанській Шолкъ тбоє ѹз-

ІГНАТИ

гнати Твркі, і чимъ чайтв Краль просилъ єго
принаджено. Представало єму Краль, що Сре-
менівіе воля і намѣрій єсть Престолиці
Граду, і штатоки Греческаго Імператорства
Царства їшонти, і потомъ далі ко Європѣ
вітінти, і дотолѣ споконитса искідуть,
дощікі відъ хрістіанська Штати не загладити.
Папа же иже відъ той ѹза исконокатоліко
місії, іні гадатиство, і соратниківъ відъ
стадії на війнина припадності, єже истріянти
Гонити і прочі, которихъ єонъ братиками є-
галими.

На коніці ѵ сполнілся пророктві Ералево,
і Твркі во власть євою вспівали Константино-
поль, 29. Маїа д. 1453. Потомъ искали прондо-
сити Оєрклю. Облатані иже Мухамедъ въ д.
1455. Засновалъ новий Пазаръ, і частъ Галії
пограничній Харцуговині. І Європейскій Бе-
гличъ бігє єго Мухамедъ відралася въ Боснію, і
щебоюкъ ібкотоума маєма Вакін, відпустя-
вши нову шану на дініахъ: Команданти
їхъ і Європейкіи Градівъ за єостиленію худо-
жество почали діланий Босанськіхъ людівъ і не-
прієддані малими і великими чітами напідда-
ти на Босанська Оєз, і споганна житла ху-
чали, і юродили иже іні въ К. поль, іні на
Лібатиченія Торги, єже пріуможити і под-
куренити Облатановъ дамігардъ. Босанській Краль
єшило єти наявна таа юрдити, такожъ
і інла согдіа єшь Аппота Георгіа, єшь вінъ

МА-

Шарів синъ своимъ Отіфаномъ Сефчівомъ віддаваши Тюрокими градами вільної граници представити. Присягахъ онъ къ Папи и прочимъ Італійскимъ Фирстамъ за помошь въ д. 1457. бывше вътъ, зані низвали прошию, но пачи й-мѣлі єшь за Христіанскаго іншубника, и Тюрокаго штісна. Унгарийскій Кралъ Владиславъ и Намѣтникъ єтихъ Іванъ Хмиди несогласни съзали Крала пімъ Босанскомъ, и негли іскали Кралевство єшь къ себѣ привалю. Многіи єшь Европи и пілатійскій штісніи подъ владѣніемъ єшь, и различнаша двера Корони приволили пікѣ. Пана (Калінца III.) пріяла огнь Крала и съна єшь свой и стаю Штіра покровительство, утверждава Унгарскаго Крала и Намѣтника єшь, дахи засідиали єти противъ Тюрокихъ нападеній: засідиали же ємъ, что вся побѣдленія съзали возвращати ємъ, когда ѿдаста Христіанамъ изгнать Тюрокъ изъ Е. пола. Помѣлъ и-мѣлъ предъ пріятіемъ ѿ пронзити, покиже ѿнъ въ сѣбѣніи лѣто Тюрокъ при Елаградѣ, по-тому же разюшила. Унгарийскій Штатхалтеръ Графъ Улрихъ Шнайцеръ съзала, и съ нимъ угласло пілма місіи, Боснійскіе наслѣдки своє Царство троювати. Улрихъ и Адаміланъ Кралъ въ д. 1457. аву сѣбѣніи лѣто йзъераніи съзали два противъ Крала, Оірече Маташи ѿ Хмиди, и Йосара Римскаго Фрідріхъ, котоіръ въ Унгаріи зибранный бывъ залгли. Потомъ болтанскій Краль зиомогахъ подозрівшыа помошь и-

Бріамітка пігъ подѣліти: пачиже не візьміша вълкъ чистотъ залютія въ рѣщи, и ѿ синшаго Крала ѿгнітіє съти. Въ єздѣ той находился и изажигаши онъ Тюрокаго Обятана шкохорити, пачиже искалъ различними мілінми утігами угодити. Зані же Маташи Крала въ рѣспрѣ оному приважнат, то призналъ онъ піго Господина за себѣ глашаго Господина, и тво ютого же подѣлія подѣлъ, что Унгарийскій Штатъ прибудими, чтобъ съзъ єшь Оіреко Йанні Римскаго Царства по смрті Діспота Ісаида йшкъ зать єшь Наслѣдиномъ съзала, нимотра что крітія и зратаніи Діспотови обурѣтливі, ажканди право на Оіреко Царство имѣши. Тоже въ єздѣ залоша въ д. 1458. Мало потомъ въ д. 1459. и-мѣлъ Боснійскій Графъ Гоакъ въ Обятанѣ гуздинії єго подзналъ Обятана во ѡдѣянії ѿдинаго Мордкіты єздѣ съ дѣтми Членами тогоже Чина, и пріяла Обятанаки немъ. Обятана признала съти своій намѣбрій, что ехъ земли и кріпкія єти земли не съзѣти, и что єще залгли въ тенинѣ вѣчной заклочії съти, Краль же страхомъ сѣбѣніихъ сѣбѣтій присоѣдіна всѣхъ честія показалъ Обятанѣ, каковыи Обятана шполатійныхъ. Вмажій прімати Сѣмікл., учинивъ съ нимъ браткіи дружбѣ, и іоногъ, йзвѣдѣ подъ добримъ покровительствомъ къ Покамъ іроніямъ извѣти. Присланій ѿ ємъ пронклоса, за кой онъ у Осѣдовиши въ великомъ низавіть, догадатиши, ѿ ємъ Крала

Мітаки разгрижалася на мигъ. Бані напіцівали, що ОНЕ ДОЛЖЕНЬ СУЛІК Облатана єсть шадити; НЕО ОНЕ ПОНМАНІСЬ БЫЛІК ВІГРДІТ поділ Унгарії
коім Господітствомъ булих. Оныкі Кралевъ
Овіфінс Томашевінус таковъ ОНЕ СВОІГО по-
стівникъ та Облатаномъ южнішю міхудали, і
прочи єшь правліній, чороччакъ: і зато ста-
рався Білостки къ неї привезти, дамъ Оца
своїго йдти правлінія избринуть. Банікъ та тбух
Білостокъ Візелане сина Хорватінаго Бана Прин-
ципіане вискораміттовавася відъ д. 1459. Краль же
їїй та Білостокомъ ісочимъ вічніше відъм-
ли єшъ! Оскількінні умре та Келан во б-
салити Вісеманової. Оныкі єшъ шенччакъ Кра-
мольцъ тби согласенъ, і погрій тело єшъ та
Помічюкъ Кралевіні Гаукъ за Ойтбешкъ. Но-
міншикъ пронімає сібухъ, що Краль не умирал
твоїмъ сміртю, но рікомъ сина погибъ відъ тата
(Садіновъ) жданіи икончавъ. Ізъ тогѡ роди-
лика раздори міжъ синахъ Принципіана і вдові
Крала, ішкож і спанільські партії міжду життямъ
Ойтбешкъ, которма і поїде місіонінхъ налоїт-
ихъ приналежній походуоніс юлін.

§. XIV.

§. XIV.

Отéфінъ Томашевічъ Краль ко-
санікъ.

Новий Краль начілк правліній своїхъ наїменіхъ
гомінімъ Патарінівъ (називанихъ Маніхінівъ)
не пощафтахъ якъ і Білостокъ гасонъ на обрі
предівренихъ. Дафъ тысащи штѣхъ подло-
жника Альховінії власті Паліної, колікъ же
чтиуридцять тысаць штеваніи пачи дикера юва
ніжане вѣрб'євої, і пристегану къ Христу таїгъ
Савви, которми въ Римікії Цркви паки штѣбніла
къ Патарінівъ. Нѣкоторій хотіли гасонъ при-
євоніхъ притягніахъ і походи собісти вістя-
ти. Оскількі проможни ї понімані юлін, і тай
та тбухъ альховініїн, которій квіши і пред-
водити юліо Патарінівъ свацані і послани
юлін къ Папі Пію III. Дафъ ОНЕ по болівію
ізъ ними поїхавши. Але тої Папи вима
новодно юліо, і зато поїзділ ОНЕ Крала на
Сокоръ Црквины та Мантії, на коімъ іздѣствія
утроятія како візокъ на Тубін наїг'єнти.

* Філипповъ відъ Енверту при дні Патарінівъ гасонъ,
юліа ізъ землю, крикнувъ Годъ, та ізъ думкою чи
прити сядеть юліо після патікії притиї, — та
тбухъ думкою пітівъ, і піткою пітівъ мірої. Але

ті на відміну від інших, тільки їхні, а єдині
їхні відмінності. Але саме він проїхав біля 4. деска 8.
1460 року після цього відомості проїхали ім'ям
Богдана Градівського.

Тоді подійшло Браїла, по поетбезі Матії
своєї і напівіншій білопіка Піларіївів відчі-
пивши їх на сонце та Браїлову Маташину ві-
стити проїхав Твркеша, й шефальма Ореста
Унгарським пограничним градом Омідеріко, і про-
їхав Орестова Христіанська міста і вінів же
жидівським залишити. Папа послал єм'я на той
Ісуса після цього, і люди, ізмінівши візгування
Богдана свої 11. того ж року від л. 1450, котоюм на
Полі Босовів посвяченій імені, і з. Ісуса при-
саґали, що під хоругвами Браїла залишити «
друге отцінство» своїх непріятелів. І бдячи об-
стане Можамеда іх вінівськими Полкома на Омі-
деріко походили, Браїла учинили та інші чай-
ної поразленії, шефальма єм'я дінь, і відбіг
кільчи града тут погладити землю Облатану
їїдати прієднані її сини і стебни града щомогутів.
Облатан існіде ого не щендає, нико наді-
ївся орбітів Градів поділити, відіздтика
шевала Унгарським і Браїловим Богом і Орестом
їх покон. Маташ і Браїла претім Браїла на-
падініїм і шнітініх Браїловіта єшо, єшо
їхні ізмінівши нікіртівські сини, після по Ваконам
Унгарським уготували. Браїла котоюм чайно
прави спланували непріятелі й ізажинти й дру-
гимо.

Зновініка залишилася, коли тоді від толь війн-
кій страух юнгариюв від какоїв приєде в Твр-
кеша, і після нікіртівської від Білімб'ї і
їншіх ізажинніті. Від Білімб'ї перебігши ві-
дома разом із Білобільським Гонодінів імені, ко-
торим иш чимк іншому тойн і казни гово-
рила: на коніцях скам'янілими присти єшо ві
мілості поділ тимк щелівім, чотири Всінечто
їхні постівні; і да єш їхні малім і боліші
крепості Твркеша пограничним єм'єм і Унга-
ріум від Охраниній ділі. Папа же ділі єш
двадцять п'ятьмою порадити, чрезвід Олесківів
Зіннівським 12. і Лорнів 13. л. 1460. Ві-
ні біл єш єдині крепость Красінські відомі
Омідеріко щдала Твркеша. Відтва та у Хри-
стіанських Потівнітів приїла єш від пра-
вобінії і щелані. Й Омідеріко літніх унітів
на інші склавася. Віні їхні віддамі єш гра-
дівне лисиле, придатка же юнілідбл. І за-
то пріїждіні сміє від мірі употребіти ішх
шевал обігодітні, і у Папу перебіг ще-
шний земнігло шефальма по болістю. І како
від Римів десерб ісправилася, то удержала їхні
поклоненія ім'ям к Маташу Браїлу, і віні-
ла предім'ям іменім Господінім такі гор-
дінми, како что єшле піркі смиріні і по-
нісіні. Браїла іспитувала вінін ізажинній
того во лагіні єшо, і шефальма чти Папа,
и чтою єшніх і юніків, по їх та-
жіліні Дримілію і Топкі шефальма єм'я. І

то кімъ іскоріло Маташа, і єгъ Штальтъ, і Коронъ. Папа Іоаннілъ многош предъ Ералімъ, і въ історії Стіфана Ерала по історію циціла. Ералъ Стіфанъ прокурѣталъ піс' междъ тѣма покідъ помочи, і ветвінахъ ихъ союзъ ізъ некоторими малими Іллієнскими деспотами. Послѣ всіхъ вездѣного валиса три ім'я Патаренії Еаренъ, конунгъ Ералъ въ Римікъ шалакъ виже къ Папу. (І Папа іхъ пріим'їннїхъ бѣръ єгъ потомъ шібітна муршінка і поклоніння Ералу) люди тіи чрезъ іршіній той і складанія іхъ Ерала призначили походъ востротнитна Ералу і учиннило имъ сїйдъ і сїйдъ смрти імстити: і тѣдъ родилася винна неподадочность въ Босанському Ералманікѣ і Ералома възрасла, іхъ хоін предводітніи бывши кратія Ералівъ. Сїй ісколи пекъ чесонінна предѣлы, но когда імъ той шкіданно сїло, жалоблика сїни на інго ў Озатанъ. Который повалѣлъ Егіанірѣвъ Федінікомъ Іллікѣ і разгрѣ той іспитати, Егіанірѣвъ поддалъ землю за Ерала, обістошила скочи Ералъ облость, і съ великомъ досачи и съ величінми місіїтніомъ похуничннннхъ людіи востротніма. бдина Окчы і кратія Ералікъ утѣгли, і Мехаметанікъ занесъ вонзали. Сїй землю Скорікою відію Ералінъ Матиа іхъ, і сїльна надіїда штакілаша відіти іхъ изъ Христіаніонъ Шрекъ, ізъ междъ Ералімъ і Озатаномъ сїръзъ устронінн прібудите. Доміла Сина

до того въ д. 1462. противостояти гонзѣ Кралія сына свого ѿ Унгаріи учинниномъ. Радицій Кралієвъ їздѣлъ і Модржескій Босанікъ єгъ Верховній Особітникъ тубділника на противъ єса. И заміжъ Озатанъ напали на Гагубъ і Влакъ, і Маташа повіннілікѣ і притилѣ Боснія независле, то приволила содзімій Кралъ іхъ ім'я послѣднімъ пристати, і іхъ зімія прімірітна, ємъ прилагати, і шевозати сїи, что сїи Озатанъ защищітній і платіжній сїнзѣ шакати, Унгаріи же іхъ погранічныя єркости на Озатѣ на времѧ утѣгли, і когда Еристово Вінство въ Боснѣ ветвіти, тօже и сїи съ тѣма противъ Ералекъ въ походѣ ішіахъ.

§. XV.

**Приготовленіе Тврківъ ко взятію
Босни. Босна видає Твркія провінцію.**

Озатанъ Мехамідъ таїдъ тѣма іздѣлъ шеріе новійшіи всіхъ іхонихъ Ілліенскихъ і Івропейскихъ провінціяхъ на срінъ позвіаніи, і приправити дѣлала іхъ великомъ воєнномъ походу. Зані сїи воєнамъ Ералъ сїлъ, завоевалъ вінъ Боснѣ піть іміртіи ко Унгаріи, Шемернинъ, і Італіи. Основалъ сїи на Босанікому грінтѣ ісѣбъ погранічну єркость, привілакъ съ пекъ тайно надобланіюю Босні-

кихъ, и чрезъ тихъ дахъ народъ въ такою міжъніи присты, щесенінгже замідѣніи народъ, что синъ подъ владѣніемъ єще вѣчни призывающи соєсти происшество, и извожданий въ всѣхъ податій, и прочихъ таинихъ славянъ имѣти сѣѧть. Иноси постѣравши темъ шестерни шестипланъ ю Ерала, и помогали градѣніямъ, иан помогали градитеамъ и Тирскіхъ пограничныхъ крѣпості Гарнizonукахъ дѣмамъ. Бенгъ Народа гласъ кыла, что лучше есть подъ єдиними независимими Монархомъ, нежан подъ Ераломъ замыкаемыхъ и иниги Ерала премѣнти: щесенінѣ ѿтъ Ерала ѿй доволна сила иниште єзид Ералевство ѿї и сконихъ непрѣятелій защищати. Разумній же и докри утѣшили ѿсмъ малодѣніиа согражданъ ской защищійми Папы и Крітооникъ въ синтому Христіаніимъ. Но синъ икто неѣши, что Папки дворе Боснѣ имать, ани юзданъ Штатъ, и зато помогаютъ, и егда можда сумніята, но егда синъ іонъ полубъ ѿбѣрятъ. Ераль непрѣналъ, что той противлій подданыхъ єшь въ страха синъи, и что той аниметта, егда Папа постѣриметъ Ералевство и защищій ѿї, и Народъ чрезъ нараждій ибкихъ юникшовъ, и чрезъ ѿї вѣчнаго гравиша показатъ, что синъ Боснѣ іаки часть скоги мірскаго владѣнія имѣти, которою брѣзимъ защищати изобаванъ єтъ. За то послали синъ позное искати въ Гіма, ани проинъ Папѣ

ш

шъ Коронѣ, и юникопади, и юзовѣніи къ Венеціанамъ и Унгаріямъ дасы єшь Задитіи: юни и юлавиа Папи, что Олатанъ Папи уготовали Боснѣ покорити, апо томъ и на Римъ и апасті. Папа наклоненъ былъ въ прощеніи єшь исполнити, Посланники скочи Маташа Ералъ аудиціалъ єшь юко Коронѣ и юникопы дозѣлити: Сѣѣшдахъ же єшь крітооними Полкъ, и потешалъ что скорѣе сократи той. Чрезъ то получна Ерала Босанскій подростъ, и вложила на новую Тирскію пограничную крѣпость настѣнити и разорити къ. И поставиа въ градѣхъ іонуахъ, и ѿсна же приступи къ юладити сюни толь крѣпекъ утвѣрдихъ, эти наѣздеа Тирскіи Полкъ на граніцахъ сюнихъ толь юолги удержати моци, дондига Христіанскій Полкъ къ нимъ пристѣпѣтъ. Устрояла синъ іонуахъ нападателій и Задитіелій со Іланскимъ Діпотомъ Генріхъ Кастротомъ, Окандрікъ Еігъ, Маташъ Ералентъ, и Хорватскимъ ма-лини Гоподами, и надѣяла на юкоровиши и латыхъ предківъ єшь скоринетъ, хота и не имѣя юснѣтика того, да къ изврати полкъ.

Олатанъ послали къ немъ иѣхоторымъ вѣст-никамъ и требовали въ ини юзаставшіи данъ, сюна же и юражалиа, платити непрѣстоимиа начиномъ. Но къ здѣ синъ Тирскія Посланники по сконъ сокровищницъ показали имъ сокровища сюда, и рѣкъ имъ: Бенгъ Господинъ вашемъ, ѿтъ кого не во юлкѣніи скрѣсть єсть, но въ

О

воли,

волн, ёже Обятаного таисовани иллюстри, чадъ
и исповеданий законъ любви устроившаго пра-
вленія недозволенія толь винесъ смиль готовы-
хъ пѣнзій изъ земли швейцаріи, и что сие
коизнамерія изъ тѣхъ (сокрѣпните) рабо-
дити, часть же исконъ въ соудимости постѣ-
вти, и изъ той, если частіи рабъ противъ
етъ покажется, вѣкъ оставитъ своего учени-
тика. Тѣрки поспѣшили потешалки предстоя-
ющи имъ сѣда толь живо воспомянуть что скъ
оне намѣрійъ твої проктѣніи: они же прѣмы
погоданія щелали ихъ назадъ тѣнци. Позѣ-
стѣй ѿ разговорахъ и конгримахъ пріимѣніи
поджго жаланій въ Тѣркахъ, которыи рагикъ сла-
вокъ и прероманіи щелаками быть, єже бо-
гопонъ щадѣти; а Обятанъ въ сѣкъ заключиа
хиротѣстъ и силою сограждѣти, єже той пронз-
вти. Въ сїмъ намѣрій присланіиасъ бывъ къ
Моравѣ, и тѣ приехъ ибкои времѧ, и возд-
вигла ѿ тѣдѣ къ морю, ины въ Винѣ, что скъ
шкомѣтѣ Босніаки: начинши же возвраша-
ти пѣти того викочилъ въ Боснѣ. Матушка Ерал
коала ишъ, тогъ ради приказала Командан-
тумъ градиахъ по Озѣрѣ, готовыми быти ко ѿ-
храненію, и сїахъ крадимѣтъ ісрати. Обятанъ
себи скрѣпѣ присяла нѣжанъ сие могутъ ісрати
ты, и противъ етъ идти. Того ради по-
далъ тобѣтъ Отіфамъ Ералю, что скъ онъ въ
прѣборъ и скрѣбнци въ гори прѣрама, и прі-
ятію тѣхъ защищали, ѿѣщадиа, когда

иа ишъ Тѣрки нападутъ, то онъ ти людми,
которыхъ при сѣкѣ имѣти, съ зѣди нападутъ
на нихъ, и дотолѣ неизпоконѣтъвоти ихъ сѣ-
дите, дондеже винесъ смиль єшъ въ состояніи
сѣдите Тѣрки прогибти. Сокѣтъ сїи за гре-
ллии и пѣвливость швейцаріи смиль, и Ералъ бо-
гомѣтѣ искала пачи вѣчната и защищти въ стѣ-
нахъ града Енїра. Обятанъ же иже въчи-
слиною коннито, котораго тойнъ коннито со-
стоала въ 150000. членѣекъ, съ которими ѕїи
покрылъ зѣдамъ. Многимъ когатицъ ѿѣщадиа,
которыи по видѣ токамъ Шапи покорианіа были,
дозволіиа Тѣрки Патаринскомъ ископѣданий по-
иѣдовати мори. И єшъ ини множинши гре-
чичаго закона пріомѣтованіи ѿ потврнившаго-
са Ераліва крата, и тѣ въ брани въ достоин-
ствѣ свїта ко иакѣрноти Ерала. Таки Обятанъ
иакѣрѣти каковаго противостоѧнїа, дондеже
иакѣрѣла подъ Босновау крѣпость и градъ на
Западній странѣ Босни рѣки не далѣку ѿ Ола-
воницкія границы. Градъ сїи имѣла въ сѣт-
иныхъ прислахъ иѣсслий, и смиль въ тиѣхъ
крѣпчайшихъ мѣстахъ Шартья, и потомъ надѣ-
ала Ераль, что онъ воспротивица Тѣркимъ:
сбачъ онъ прїиде ини Обятанъ сїахъ употреби-
телахъ предъма ємъ, 19. Июна 4. 1463. Ванѣ
Бапитанъ ѿ Ерѣпости (Комендантъ) смиль по-
тавленный Патаринъ, ѿ части же инавинти ради
и прѣости на Ералъ, ѿ части же что подѣбимихъ
былъ ѿ Тѣрковъ предъма гради подъ таковыми

чубаками, чо намібіж податиши. Краль ємъ кривіш шербталса во шпандыти, ізъ Іміца исхідя та сокровищі ісомим въ Далмацию нігли въ намібраний томъ, чтось дасть въ Венецію прерватися. Кікя толко синь штавників Білця, то житлан града поїздило къ Олатану, і присагали ємъ, поснігда синь имъ ішевала чо состоаній іхъ, правда иже ім'єнія имъ истамбут.

Білця Бітг європейскій Махмуд Миха́логан рожденій Сіріанци, котрый вѣдаль Боснійскія страны, за євгентія Кралевія въ ібкою частію Вонка поїздило ємъ. И занікне та-жий везъ, на коніху токреници накладнико ємъ, немогли скори тразі горѣ прерватися, то удалося Білця Бітг Крала въ Ключи, наї Кансі нагнати. Краль въ скобі ємъ во градѣ той, но залитири діли претирбло синь въ немъ вѣдль, пішигі гладъ, предаді синь і сокровищи свої (кото-рої єші тогда износило єдині міліціи Азака-таск) подѣ заклатими и запечатанными ви-доми, чтось синь, и подданій єші при-животѣ и добрахъ своихъ штавли. Вані Егіаніт Бітг раз-дѣливъ житлан на три часті, и щдала єдиній вонкістѣ, ико по законѣ пріпаданію до-кічівъ, второї состоафіи въ ззою. кріпкіхъ міжъ и кношъ поїздило Олатану за пріумно-най тѣлохранитій (Іоне - чири) а третій чисть дозволилъ присыкати во градѣ.

Краль прінебділкъ ковсѣхъ крѣпостей Венеці-

принятайъ, за котрое Она, иші слагодарено показала Уставленихъ права на Беніт Папи, и въмѣнила. И такъ прошла Бенія.

* Енда сирече сирии она постанила бѣтъ да
1478, въ лето патриарха дѣлъ Свѣт. въ земли она
Кріпъ Бенія, въ рѣкѣ Херсонесѣ Сіамъ, въ Хер-
сонесѣ постанила. Пісъ зи мѣсяца Беніиши Кріп-
ствъ съ таинствомъ праѣтъ, бѣтъ ётъ юнѣз-
міи, а збѣтъ ётъ юнѣзміи вѣдѣтъ землии сѧ. Ши-
рьмъ Кріпства уди землю, тойтъ чудъ праїтъ
ши, и ширия, котроя Патаринъ Кріпъ сидѣть
ши, въ претакіи.

Олатанъ ѿправилася гдѣ падишаними Кріпимъ
у Харіговинѣ или стағш Озбекѣ, тѣсъ старого
Харіуга Отіфама Козарича зімлю Залівонти. Но
Принеу ёй ѿмѣхъ постѣніи, низланъ Кріпъ ётъ
даніи она посадилъ наизнѣчина люді венесина
мѣсяцъ своя въ гори, и здѣличиша тѣ въ престоль-
номъ градѣ своя Соладти. Олатанъ вѣдѣлъ
всѧ своя мѣлкыя полки подѣ граду ѿнъ сюрати,
и шадилъ єму. Но сидницѣ и народъ венъ постн
Патаринъ ѿнъ своимъ Господинѣ до толѣ за-
щищавшемъ ихъ вѣры приѣхали: и тако чрезъ
хрѣдъ вогротнѣнія изъ града, и чрезъ ца-
стливъ сраженія іхъ горѣ томникі, тонти
Олатанъ причинили, что она и сеады штѣ-
пили. Отецъ изстазивалъ потомъ Кріпъ Бе-
таринѣ ѿ Раг'зи, юнѣзміи же подлинно,
что она въ Римѣ ышла, упоконила.

По концу Раг'зи го піодствовалъ ёдинъ по-
ты изъзвѣнными Фирштѣ Ісаакиа Паулович
воевода Царигородскіи и Гостодинъ Попова и Трѣн-
ини, котормъ то Патаринъ, то рімлянинъ еманъ, и
признавалъ по именію за Господина Хіррага
стағш Озбека. Сій Господинъ пріиѣждіе ишаѣтъ,
котрого Раг'зини ѿнѣ ѿбратили, притрѣпти.
Даніи она побѣжалъ крѣпостя своя крѣпости Мин-
чінъ, Гогатинѣ и Шендерѣ и Вацѣ, сама же
постѣнила хълмъ. Харіуга и Ст. Озбекъ подложилася
помінаніемъ дамка, и щдалъ юнѣзміаго сы-
на свояго Отіфама въ залогъ, котрого потомъ
Озбекъ уѣдѣдалъ къ єго законѣ приложитися,
и єтъ ёдинъ и дцирѣ єтъ скрѣпилъ. Три со-
сѣдніи Фиршти Отантинъ, Еранкоша и Пачика,
котормъ чири гора принадлежала (Каракі дагі)
шевзланъ, что она зімлю ею за иныхъ зім-
ли во ѡберопинскихъ Штатахъ Олатановыхъ хо-
тятъ мѣнати, пріиѣти еманъ ѿнъ падишани-
ни. Озбекъ она посадилъ мѣста, потомъ
же и сеады ею, а маши послѣ и животъ
погубили. На конецъ Олатанъ не іѣздѣши
акто по ѿснованію цистилемъ походѣ томъ
возвратила къ И. полю. И даніи же она пади-
шанного Кріпа котрѣ ипотрековалъ, то вѣдѣлъ
сѧ єму (у штентра назнѣчено Озбекъ тран-
матолѣтніи) и үнца предъ ѿнъ привести, и ѿ-
кончѣ по мохамедиковъ штатскому правилу ѿ-
изгладити, ишмотра что Кріпъ поизвалася на
шиней Египетово, и то Олатанъ показывала.

Босанські гради й містів крѣпости постій въ ко-
міцѣ въ походѣ тома разорюни сїлн, комізь
чить життєн живота геси погубили, єїжка сол-
шай въ рокство проданна: а могішн ізбѣгти
приншла во Унгарію, въ граїбѹ, ѵ на бѣтронк
брїк. Почти відь цікви та замку вржини,
Греческаго закона христіанії шаржали своѧ дѣ-
Ховица предстатамъ, за ізбѣгствомъ чиєго на
глаженіи падітка, который кромѣ єїшаго пла-
чіти привѣдши сїлн: латинска же сїріна
изгубици скоги юпікопа (той потомъ въ
Одаконії въ Діаконії началъ пресвяті) ѵ
шданна сїлн Францисканцемъ, которыхъ Ох-
таны ѿ подати искоходилъ, ѵ прави даро-
валъ, чтось токмо єдини тѣпімы сїлн. Ок-
та Патаріната угасла. Чинъ Баронівъ ѵ слав-
городніихъ приступа. Боснія житіан въ сморд-
ній ҳарача (ш глаїи платінѣ или дани) учини-
ли разни. Многіи ѿ благородніихъ привѣдди-
ли во ѹгетю препланти, чтось подлѣнішыхъ
Босніакамъ предводителя недоставало, єслиже
когда возмущалися. Єса сокровища ѵ двери
равнѣ тѣркію въ доснѣвѣ шданна онимъ,
которий підь въ притаканнії укрепити могли.

§. XVI.

§. XVI.

Херцеговина подпадаетъ Тѣркію.
1483.

Во второѣ лѣто 1466. по разоріїї Босанскаго
Кралевства умрі старій Херцогъ стаго Олівіи
Отіфранкъ Когаричъ въ Балтруновомъ штатікіи
титулінте, котораго ізбиршій крѣпши Га-
гбзи, сюю коню старій сынъ єго Влади-
славъ въопріал вірхної часті, а младшій Влади-
ко дольнію часті Херцогства въ Балакомъ, ѵ Ка-
стро ноко, Охтансъ ѿнъ тамъ поспішися, ѵ подо-
швілъ подъ нѣкоторыя крѣпости, ѿрѣлъ не
житіемъ дарзомінныхъ, ѿ содрікѣ, и потомъ
сугутврдилъ оба Принца въ сюю притакан-
ніахъ поснега синії на болішій Платіже ѿска-
зали. На позаду же доснія наслѣдникъ єго
Охтансъ Балцітъ наимѣрій єго икончили. Бандъ
на позаду єго Благородъ босанскій Мѣтрафі Ге-
ришевичъ на Херцеговачѣ ѡратіо начальни траут-
саніака (сарактара) трикорніскаго, Хто вілѣк
напалти. Синіи зінажи что дѣлати ізъ землі
постгла скоза, старій во Унгаріи, а млад-
ший во бѣтронкѣ бри. Потомъ Мѣтрафі въ д.
1498. привозилъ єго землю въ свою Намѣстниц-
чества. Вілѣкъ же чрізъ дрѣгаго Охтака Іако-
ва ѵ Різантъ Погрѣдника, Ѵсівъ ѵ Рагбзіонск-
кѣ.

крепость, Баргакинъ идти въ Сѣрбію не
тобиже присчитати.

§. VXII.

Тѣрки завоеваютъ Унгарскію Босни.

Въдинъ токмо Унгары притакали єщі нѣкѣи
части Босни, которая не мала силы. За-
то они бояли таихъ наименіи Босанскаго Ба-
ната, и многія Тѣрки грады юзали, которые
они єши по разоренню країнства, къ пѣчъ привлек-
ли, имѣли. Маташъ Краль послалъ сълѣкъ Сті-
фана въ країнѣ полчи вонкъ къ помошь, ко-
торыи скакъ по зодѣли, и у聆ишавши Стіфана
уѣхъ въ Тѣркіи рѣкѣ съти, возвращались.
Они за тихъ потравы виновніи возвѣдти
дѣли пристали, что и поспѣшило ємъ, 12.
Сентября въ А. 1463. Чѣсъ что онъ дозволилъ
полки Унгарцевъ и виновніи говаря пошли къ
нимъ въ Боснию, и загадѣли я. Сентябрь А.
1463. помошь штателъ градъ Шацъ: потому
ко въ Ликіи ѿнъ пристѣлѣши ємъ креостъ, и
зъ тихъ єши дѣдиате и сдѣли прочныхъ Босан-
скіхъ и Гацкіхъ градахъ и крѣпостій. Въ А.
1465. Онатанъ какъ толъ дозволилъ прѣмъ ч-
адилъ Шацъ ѹднімъ Огнь давалъ, а посіи при-
садилъ настѣнъ стѣны бѣсти. Маташъ Краль
послалъ Грифа Тѣркіи Заполи, то прѣстѣніи

дѣмъ да бы подвратити градъ: но занѣмъ
Грифъ той по виду разгладилъ, что Краль єши
да піемъ скѣдѣтъ съ вѣшинами полкомъ, тѣ
Онатанъ удава вонрга ма пушки (топовы)
въ рѣкѣ, и толѣтѣніи ошакъ надѣлъ къ себѣмъ
дворъ, что когда пристѣли Унгары подъ
Шацъ, ни єдинаго Непрѣтела не нашли.
Поздна поклониша Тѣркіи, єши побѣдилъ
и жѣта піемъ возвращати, вѣтилиши. Краль
же разнѣѣ тѣхъ слѣкъ, єши завоеванія свою ра-
спроѣтимъ. Ванъ онъ съ імѣніемъ грамы
противника имѣлъ, который кога крати онъ
изъ Тѣркіи походилъ, въ замку єши въходилъ.
Міжъ тѣхъ называлася она нового Крalla
Босанскаго Иштванъ дѣ Унгари, который попалъ
ко Орѣкѣ и въ Орѣкѣ имѣла, и труда нѣ-
которыи цѣстаныи постѣни доказали, что
онъ способъ разѣмѣтъ совершенно какъ надеж-
ностъ Тѣркіи вонвати. Онъ владѣлъ топо ѡ-
номъ ѿрѣги, который Тѣркіи принадлежали
кли, а и старый Банатъ, который имѣлъ таихъ
Бана; и смѣрто єши чѣмъ тої крѣпости
достопочтество, хотя онъ и ѿтвѣтилъ єдинаго
гына дарунть дѣ Унгари, который ишъ Баня
мѣшъ скакъ въ Орѣкѣ и Босни соединилъ пра-
тиналъ. Тѣрки властичанса непрѣтанно йза
Богданъ въ Красицѣ и Олавонѣ, и възди нѣкоторыи
замки въ складаніи подъ.

Въ 1500. Тѣрки паки ѿздѣли Шацъ, бѣши
и Кралъ Олавоніскаго дѣна Іоанна Корвинна

штайненштадт, вл. 1513. Паша Есакиней Ільяр
засновала крепость Тінб, Осколь, й Кочороп-
сий, поєднав окраїни твої після. Вл. 1520.
заснованоша Оланжакати Смідерівській й Віде-
санській, штадті крепость Орєнника (зборники)
поміж їхніми що Капитан града того
Франкі Матвішан стбюм єшь пасті попустив
їх іншій і сестричніх привілах, інші є потрі-
вома Гарнізонік починій им'яла. Ої ліні-
кою Капитане противостояле им'я дістати дні,
її цінніше глади шведів від крепости єшь,
то відміна єоне від договорок із ними, і
полубник містечній сподівалиши юштівка, і
сопісінніма сигніфікоти життя і волності
всіх юштів: Її како тільки єоне крепость
швидше, єонече єонімі юштівка єула. Поті-
льку гарнізоній, котрій є ото главного юшта
засновані, мініші замки Діонісій й Осколь,
засновані гради єюда і поєднані.

Оланжака Перемишльські єонікі царіві на по-
добінні предпіратів ворождися, пір'єв на І-
луці, й відікліківши пільгів ажтівіцу штб-
менів приготовити. Банц скільки Ілакій Штеф-
Кіглівічнік прямий ізбійті є тайною тімів при-
готуваній, і єзнале що бно тротів града
єшь управливо єсть, поставивши їх від
противостаті, і відікліків позоритровати на
Оланжака пристінки. Її єгда Оланжакат лідії єюд
її буда зорівши їх ка пристіні, поєднані
їх єк нікса іонроєнній долині відікліків Іл-

уа, і серіах тута єх юй, до ющи настудію-
щими. Банц Кіглівічнік євтідів їх тої, послалі
цих странності ніколиши хорбівів ювогі
Гарнізоніа від дрібніх долинів лініїв за єюно,
їх котрой Тінб юркінії стояли, і повідомі
им'я єх зброями стбюдти, і на них нападти,
каки єоне им'я юговоринній знак подасті із-
града. Даліші відікліків єонт при разомів від
владима юнії та д'євінії градівка за єдину ш-
долину лініадів є вісти є членівіда им'я юні-
чина прадінніми игри чинити. Хитроють таа
їїзмініла Тінб на єюд, і єздуни єоні на
гракіній д'євінці зіллатіні, юлан на граді
єюні, та поєткан на юнії, єкакі прієднані
їх до іншіх д'євінці, поганіка між Гарнізонії,
екойми Кіглівічнік юзі града искочил, і за-
їїдів, і та да же до єдинага поєднані єюді.

Унгарію престольні від той времіна, толькі щодо
єило, що Бранль Філіппів юштівка Бонініка,
і Хорватіїкі пограничніма крепости юкітіннію
цило зациннати: по проціах д'єстрінага Ілакі-
Херцога, потімже єкшіваго Євстафа Філіппініда
вл. 1521. дієм прієднані єоніа за зациннії,
цих. її юркітів Штеф-Кіглівічнік поділ д'єстрінкої заци-
ннітівкою владицію. Біблія Бігів Ієлінградской
і Оланжака Біркенштік і Кіглівічнік уччиннії вл. 1523.
шемтити, і штадті Кіглівічнік їа юніц. Но
Банц Хорватіїкі, Далматіїкі, і Оланжакікі,
і юній Хорватіїкі Гопюда зімітін зацинні
града,

град, події предводителем Графа Христофора Франгіана, і прогнан іх та великом
тіштен на зале.

Від субдійця його діючої (Альсасів) Ерць-
корі при Ізбахе згадує хроніка, що Тури призначи-
ли Угорщина. Країнство разділено на пів-
тій і єдині таїх країн противніхъ под-
дальє Славіїв. Оскільки привілеї посвя-
тий Банату і Країнству Бочаніага за скон-
чаним Франц-Хіршфельдом Капітаном з кріпості От-
тофант Горенкеном від д. 1528, інші подільнати пра-
хи (карбта) інші йншихъ потріє, інші відъ
довоють ім'ямъ. Баня Олаконії, Хорват-
ський і Боснійський Ішанік Карлович задіржава-
ла від Тарноїкъ та польши, а прочий пограничний
експертити таїмна ся Фердинандовим против-
ници від Олаконії, щ чайни і на дітей таїм
від Бирштѣ. Опірка цертоатічва елагорі-
зиниста подала къ новому нападінні помані-
чихъ Паша, і літностъ Горенкенова подала
їмъ чамою неполіній. Ішо Горенкенка таїм
відъздає крѣпость, і доволетоваслаа таїсодніхъ
шідствомъ, і подчинений ємъ Гарнізону да-
вайдігати міншіхъ замківъ поєдновали при-
леглѣ єшь, ілі поєднавали єшь підїд міжли
Тури пришли. Альдрій Радович оспіти вто-
рка главнаа крѣпости Бан із євкі розігнава-
ла Турина, хота сині вітми від долгомъ шир-
нією єдовоюши єшь, і міжду таїм Графіто
Хорваткою Коркава во злайтъ Турию подіяло.

Ta-

Також поїдь єшь похода Туриї-стали Господі
быти надії віні Боснію, і вітхъ принадли-
каціяхъ єшь притажаній. Від д. 1646. Бініїа по-
лічна Маладжко, і д. 1693. колишні чать Хи-
чевими їтогда: по Семініка порта від мун-
іципалії залежній об. Іанініїа А. 1699. (від Вар-
ловиць єшьшия) почти від юзбеленіїа паки
вспірала: таїм Кинік, Циклут, Гакілі,
Макаріка і Смінк юзбелена. Ішнік із Вин-
іцької Далмації принадлежить Приморі, із
наторіннім грады Цітніа, Авара, Імота, Ма-
нареска, і Бриговина, їмока Кастильєво, Ги-
чані, Першто, Которе і Бада притуланта.
Оскільки страна міната покишина, між-
дів комми єшька слагомічна ѿчінна єшьла,
паки засновати Боснії: до юнік єшьчи юзбу-
женою єшьло залюбленій їдерхати. Від єтхъ
1689. 1697. 1737. від Боснії Ендрікім і Ун-
гарічними Субїкими завоювана єшьла, єшьчи відо-
ре паки юзбеленіна. По Карловачкомъ мірѣ
Іанініїа об. А. 1699. Турикогосіаніка юнда
гранича діжи до Унії націдзе противника єшь-
ла: а по Іоварівачкомъ мірномъ уговорѣ від
1718. їдерхала єшька границя къ северу ѹїкою
експраціїй, по ювілії утворили Босній крік
Олаки та ширине на єкманію міжм., єшьдже
ї віні: єшьчи поєднана ся частца по Ела-
градскомъ мірѣ, від д. 1739. паки во властъ Ту-
риї подіяло. По завоюванії Іаніїа піркі Тра-
вникъ, почтомъ від д. 1693. Банишевка та фіз-

dів.

Лінії є Босанікаго Біглініїга, возвішенню до
Босна на дівата Санжакатиля Баніалбій, По-
жеткій, Панікій, Хірціговачкій, Лічкій, Оча-
шиній, й Віорничкій, Призренській, й Албанії-
Заркій розділени.

- Ширість їх Трінадцять ліній чутів. Із трьох
якіїх юденів щеють єсть Босанікаго юдені, і
є їх більше єщє п'ять ліній. Ві Сарієті Мба гашті-
лої є євреїни, і саїді. Юденів юдеї юдеїв
є Босна є дівата єсть Насітій. Насітій юда
(Сарієт) юдиті юдеї єсть Сарієт, ю юдеїв юдеїв
12000. дивень.

Вінк є ко Облакти Боснах - є ще части Країн
по єврів страні Уні, і часті є Далмациї
(Скардона, Трієсті, Поново, і Клієвка) і
составна Босна юдеїта. Й їх поселенія
єсонтіх єх вірхній Босна, (Хірціговача) і
нижній. Їх поселенія принадлежать Санжака-
ти Баніалбіса, Сарієт, іан Ориєнтих, і Оа-
райво. Границі є є до Унгарікою області, і
чірні гори простираються. Чимлються во він Би-
сни дівдната і чири крепості і діватнаді-
саті замків (Шлосі) дівдната і три града
(вароши) чиридната і чири кін (вароши-
ци) і до 10000. пав. Житлан по колишні часті
єсть Сарієт гріческаго закона, которін єзель
жилатами єсть єх наукін спільнотних й-
стин, єкак і сиберіи, єкакітко во відомому
їзумошленію, которін імк, іхъ країнѣ юде-

ївній, єкак єзель почтіамій єрінницу пред-
ставляют. Гімокатолічкій Христіанії єз 30000.
Дініс союзіт. Єшак зімла може до бісово.
члобік єз поїм поставити. Мюхамітів по-
селідовати по всій таїні єсть війній, іні
їзокопній, і вімма між іхъ єкотопаштєк
і зімладєлтєк традате, юмітк же єз пліху.
Во єсії ѹїн, ни чиєвіра чиста ієрібеніц нін-
дикітта, которія земла могласи принести. Півні-
чство таїз мілма, і вінкіа роти злодбік,
которін іністітамно на єзіхъ кріз наоказанія
контантія, загубино. Ізокдблай і Фаєрки,
погти єз вісім пропали, і конідо іні трад-
ли іні сітчими євогатівінік ізгрелінік Ту-
скіхъ мілміхъ і вінкіхъ єтровоннічнітініхъ
єзіжтілій подвіржне єсть, і коніхъ сиє єз-
ки єкітнія можите.

НАЧЕРТАНИЕ

БЕЩЕЙ ГЛАВНЫХЪ ВЪ КНИГИЦЫ СІИ
НАХОДАЩИХСЯ.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ

—

Сірілій и Рафаїл.

	Стр.
I. СО діянію літця Сірілія, що від мілі роківісті Христова	9
II. Начало Сірілієвого рода	11
III. Воздвиження Іллуріо-Сірілії Дімосте	15
IV. Історія Сірілії Аланської, походження Оті- тога Аланія, Тубії, Нарісія, із На- гайо	17
V. Поясніть ѿ Іллуріо-Зададія Омбонія	32
VI. Поясніть ѿ Евріонала Омбонісома Ери- меністу	37
VII. Поясніть ѿ Рафаїла Сірілії Калістілу	57
VIII. Найдоткі Баніта Матвія. ОУМІНСЬКІ ПРА- МАЛІ СІРІЛІІ ФЕДІЛІІІ ѿ Франції Глан- дріата. Отіфілік етимології Края Сірілія, Унгарії феділіи Гонсаліте із Ра- ббо. Бланківськість Края поділ Пан- нонії Гонсалітіа	66
IX. Отіфілік Іоанна Края. Отіфілік Араг- ітіана. Отіфілік Ендріана	73
X. Каланчака і Константіна Края. Отіфілік Лічністі Края	86
XI. Края Отіфілік Альана. Ендріана юстига. Сірілії пілатікії Ендріана. Воздвиження Сірілії Цікта, із Імпірія	92

	Стр.
XII. Кінець приналежить як Сірілії	103
XIII. Остоілій Сірілія Імпірія. Ірена історій Імператора	108
XIV. Ужас Імператора поїзаєть життя сії	114
XV. Іоніла Аланська Дімосте. Аланти бінни	120
XVI. Країн Рибакій	124
XVII. дізарх Аланти Сірілія. Оірілія Ті- єніла пілатікії юстига. Отіфілік Аланти	126
XVIII. Гнурії Бранковські Аланти юстиги	135
XIX. Гнурії во смерті Гнурії Аланти. Тієн приналежить Оміліро, і зо Сірілії	150
XX. Тієн приналежить Баніту Матвію	154
 ЧАСТЬ ВТОРУЯ.	
—	
Бесіни, Рамы и Хірургівни.	
I. Адріонтіан Остоілій Бесіни і прадіама єз	161
II. Беріта Кінь Кесаній	164
III. Екінія Кінь Кесаній	166
IV. Оксаїт Кінь Кесаній	168
V. Іонісаїт Кінь Кесаній Кінь	171
VI. Унгарік Сірілія разділяється Бесіни	173
VII. Отіфілік Кінь Сірілія юстига музич- ників, що відійшли Кіну Іоану після феодальства	175
VIII. Тієніко Отіфілік юстига Кінь	179
IX. Тієніко юстигається як Кінь Кесаній	182
X. Отіфілік Аланти історій Кінь Кесаній	185
XI. Сітога і Тієніко Сірілія Кінь як Еонік	187
XII. Отіфілік Сітога, тіртій Протосірія, щамаїт, родині Кінь Сітога	193
XIII. Отіфілік Томашко Кінь Кесаній	197
XIV. Отіфілік Томашко Кінь Кесаній	203
XV. Протосірій Тієніко во країні Бесіни Бесіни юстига. Тієніко	207
XVI. Хірургівни поділяється Тієніко	217
XVII. Тієн юстигається Унгарію Бесіни	219